

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

(ຮ່າງ)

ຍຸດທະສາດ

ການຄຸ້ມຄອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແຫ່ງຊາດ

ເຖິງປີ 2030

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ

27 ທັນວາ 2021

ສາລະບານ

ໜ້າ

ພາກທີ I: ສະພາບລວມ ແລະ ຕີລາຄາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຍຸດທະສາດ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຂອງ ສປປ ລາວ ສະບັບປີ 2010 1

1.1 ສະພາບລວມ 1

1.2 ສະພາບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ຜົນກະທົບ ແລະ ການແກ້ໄຂ ໃນພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ 2

1.2.1 ສະພາບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ຜົນກະທົບ ໃນລະດັບໂລກ 2

1.2.2 ການແກ້ໄຂບັນຫາ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນລະດັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ..... 3

1.3 ສະພາບເງື່ອນໄຂ ຂອງ ສປປ ລາວ 4

1.3.1 ສະພາບພູມສັນຖານ ແລະ ພູມອາກາດ 4

1.3.2 ຊັບພະຍາກອນ ທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ 4

1.3.3 ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ 6

1.4 ຕີລາຄາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຍຸດທະສາດ, ຜົນກະທົບ ແລະ ການແກ້ໄຂ ວຽກງານ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃນໄລຍະຜ່ານມາ..... 7

1.4.1 ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ຜົນກະທົບ ຕໍ່ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ 7

1.4.2 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຍຸດທະສາດ ແລະ ວຽກງານ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໄລຍະຜ່ານມາ 8

1.4.3 ຂັ້ນຕອນຍາກ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍ..... 11

1.5 ເຫດຜົນ ແລະ ຄວາມຈຳເປັນ ໃນການປັບປຸງ ຍຸດທະສາດ..... 12

ພາກທີ II: ຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນງານ ຮອດປີ 2030 13

2.1 ເປົ້າໝາຍລວມ ແລະ ຄາດໝາຍສຸດຊຸມ..... 13

2.2 ຫຼັກການພື້ນຖານ..... 14

2.3 ຍຸດທະສາດ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການ ບຸລິມະສິດ ຮອດປີ 2030 15

2.3.1. ຍຸດທະສາດ ການເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນ ການປ້ອງກັນ, ສ້າງຄວາມທົນທານ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ, ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ພື້ນຟູ ຜົນກະທົບຈາກ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ 15

2.3.2. ຍຸດທະສາດ ການເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນ ການປ້ອງກັນ, ຄວບຄຸມ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ 16

2.3.3. ຍຸດທະສາດ ການເຊື່ອມສານ ແລະ ສ້າງສະພາບແວດລ້ອມ ທີ່ເອື້ອຍອຳນວຍ ສຳລັບ ການຄຸ້ມຄອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ..... 17

2.4 ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການ ບຸລິມະສິດ ຮອດປີ 2030 17

ພາກທີ III: ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ການຕິດຕາມກວດກາ, ການປະເມີນຜົນ ແລະການລາຍງານ	18
3.1 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	18
3.2 ການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ການປະເມີນຜົນ	19
3.2.1 ລະບົບ ການຕິດຕາມກວດກາ, ການລາຍງານ ແລະ ການຢັ້ງຢືນ.....	19
3.2.2 ການທົບທວນ ຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນງານ ການຄຸ້ມຄອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແຫ່ງຊາດ.....	20
ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ	21
ເອກະສານອ້າງອີງ.....	32

ຄຳນຳ

ຍຸດທະສາດ ການຄຸ້ມຄອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແຫ່ງຊາດ ເຖິງປີ 2030 ເປັນການປັບປຸງ ຍຸດທະສາດ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແຫ່ງຊາດ ຊຶ່ງໄດ້ຖືກຮັບຮອງຈາກ ລັດຖະບານ ໃນປີ 2010, ເປັນການສືບຕໍ່ ຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານ ການຄຸ້ມຄອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບ ສະພາບການໃໝ່ ທັງພາຍໃນ ແລະ ສາກົນ, ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ຍຸດທະສາດ ຂະແໜງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເຖິງປີ 2030, ເປົ້າໝາຍ ການພັດທະນາ ແບບຍືນຍົງ (SDGs), ຍຸດທະສາດການເຕີບໂຕສີຂຽວແຫ່ງຊາດ, ດຳລັດ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ, ສັນຍາປາຣີ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ອື່ນໆ, ແນໃສ່ ເພື່ອ ຫຼຸດຜ່ອນ ບັນຫາໂລກຮ້ອນ ແລະ ຜົນກະທົບຈາກ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຕໍ່ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ກໍຄື ສຸຂະພາບ, ຊີວິດ ແລະ ຊັບສິນ ຂອງປະຊາຊົນ, ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ຜ່ານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຍຸດທະສາດ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແຫ່ງຊາດ ໃນໄລຍະ 10 ປີຜ່ານມາ, ພວກເຮົາໄດ້ມີຜົນສຳເລັດ ໃນຫຼາຍດ້ານ ແລະ ຄາດວ່າ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ທ່າອ່ຽງໃນການປ່ອຍ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວຫຼຸດລົງປະມານ 30% ໃນລະຫວ່າງປີ 2000 ຫາ 2020, ສາມາດປະເມີນ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນໄລຍະ 1975 ເຖິງ 2099, ສ້າງແຜນທີ່ຄວາມສ່ຽງຈາກ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຢູ່ 148 ເມືອງ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ແລະ ສາມາດລະດົມທຶນໄດ້ປະມານ 350 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ ມາຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຢູ່ ສປປ ລາວ. ຄຽງຄູ່ກັນນັ້ນ ກໍຍັງມີຂໍ້ຄົງຄ້າງຈຳນວນໜຶ່ງ ທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ສືບຕໍ່ແກ້ໄຂ, ເປັນຕົ້ນ: ການປັບປຸງ ລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ, ການເຂົ້າເຖິງ ແລະ ຖ່າຍທອດເຕັກໂນໂລຊີ, ງົບປະມານ, ລະບົບການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ການປະເມີນຜົນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ ການປັບຕົວເຂົ້າກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ. ຜົນສຳເລັດ ແລະ ສິ່ງຄົງຄ້າງນັ້ນ ໄດ້ກາຍເປັນ ບົດຮຽນອັນລ້ຳຄ່າ ແລະ ເປັນບ່ອນອີງພື້ນຖານ ໃຫ້ແກ່ການປັບປຸງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຍຸດທະສາດ ໃຫ້ມີ ຜົນສຳເລັດ ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າເກົ່າ.

ຍຸດທະສາດ ການຄຸ້ມຄອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແຫ່ງຊາດ ເຖິງປີ 2030 ໄດ້ອີງໃສ່ຜົນຂອງການສະຫຼຸບຕີລາຄາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານ ໃນໄລຍະຜ່ານມາ, ຜົນຂອງການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ກ່ຽວກັບ ຈຸດພິເສດ, ສະພາວະຄວາມເປັນຈິງ, ກາລະໂອກາດ, ສິ່ງທ້າທາຍ, ຂໍ້ຈຳກັດ, ທ່າອ່ຽງຂອງ ຍຸກສະໄໝ ຢູ່ພາຍໃນປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ, ທ່າອ່ຽງລວມຂອງຂະບວນໂລກາພິວັດ, ການຫັນເປັນພາກພື້ນ ແລະ ຫັນເປັນສາກົນ ໃນປະຈຸບັນ ແລະ ອະນາຄົດ, ຜົນຂອງການປົກສາຫລີ ແລະ ການປະກອບຄຳເຫັນຂອງ ຂະແໜງການ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ, ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ, ທິດຊື່ນຳຂອງ ການນຳບັນດາກະຊວງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຍຸດທະສາດ ສະບັບນີ້ ປະກອບດ້ວຍ 3 ຍຸດທະສາດ ແລະ 9 ແຜນງານ ຄື:

1. ຍຸດທະສາດ ການເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນ ການປ້ອງກັນ, ສ້າງຄວາມທົນທານ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ, ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ພື້ນຟູ ຜົນກະທົບຈາກ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ;
2. ຍຸດທະສາດ ການເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນ ການປ້ອງກັນ, ຄວບຄຸມ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ;
3. ຍຸດທະສາດ ການເຊື່ອມສານ ແລະ ສ້າງສະພາບແວດລ້ອມ ທີ່ເອື້ອຍອຳນວຍ ສຳລັບ ການຄຸ້ມຄອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ.

ແຜນງານ ບຸລິມະສິດ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ພັດທະນາ, ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ແລະ ລາຍງານ ສະພາບ, ເຫດການ ແລະ ຜົນກະທົບ ຂອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ;
2. ເສີມສ້າງຄວາມທົນທານ, ຄວາມສາມາດໃນ ການປັບຕົວເຂົ້າກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຂອງໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ລະບົບການຜະລິດ, ທຸລະກິດ, ບໍລິການ, ລະບົບນິເວດ ແລະ ຊຸມຊົນ ກໍ່ຄື ທຸກຂະແໜງການ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ;
3. ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນ ການການສໍາຫຼວດ, ຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ລາຍງານ ກ່ຽວກັບ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ;
4. ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃນການຄວບຄຸມ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ໃນຂະແໜງການຕ່າງໆ;
5. ພັດທະນາ, ນໍາໃຊ້ ແລະ ຖ່າຍທອດ ເຕັກໂນໂລຊີ;
6. ສົ່ງເສີມ ການສຶກສາ ແລະ ສ້າງຈິດສໍານຶກ ກ່ຽວກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ;
7. ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ດ້ານການເງິນ ໃນການຄຸ້ມຄອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ;
8. ເຊື່ອມສານ, ສ້າງສະພາບແວດລ້ອມ ທີ່ເອື້ອຍອໍານວຍ ໃນຄຸ້ມຄອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ;
9. ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານການຈັດຕັ້ງ, ຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ ວຽກງານການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ.

ຍຸດທະສາດ ສະບັບນີ້ ຖືເປັນເອກະສານສໍາຄັນໜຶ່ງ ດ້ານນະໂຍບາຍ ໃນການດໍາເນີນວຽກງານ ແລະ ການແກ້ໄຂບັນຫາ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ການຮ່ວມມືກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນສູງຢູ່ຂຶ້ນ. ເຖິງແມ່ນວ່າ ແຕ່ລະແຜນງານ ທີ່ກຳນົດໃນ ຍຸດທະສາດ ສະບັບນີ້ ຈະມີລັກສະນະ ເປັນກອບໂຄງການ ຫຼື ໜ້າວຽກກໍຕາມ, ແຕ່ຄາດວ່າ ຈະເປັນບ່ອນອີງ ໃນການກຳນົດ ຫຼື ເຊື່ອມສານເຂົ້າໃນແຜນການ ປະຈຳປີ ແລະ ແຜນການ 5 ປີ ຂອງບັນດາກະຊວງ, ຂະແໜງການ ແລະ ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງທັງໝົດ ທັງຢູ່ໃນລະດັບສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອນໍາໄປຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຢູ່ໃນຂົງເຂດວຽກງານ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ.

ຂ້າພະເຈົ້າ ຂໍຖືໂອກາດນີ້ ຕາງໜ້າໃຫ້ ກະຊວງ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂໍສະແດງຄວາມຂອບໃຈຢ່າງຍິ່ງມາຍັງ ຄະນະຊີ້ນຳ, ກອງເລຂາ, ຂະແໜງການ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ, ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ທີ່ໄດ້ປະກອບສ່ວນ ດ້ານວິຊາການ ແລະ ງົບປະມານ ເຂົ້າໃນ ການປັບປຸງ ເອກະສານສະບັບນີ້. ຂ້າພະເຈົ້າຫວັງຢ່າງຍິ່ງວ່າ ບັນດາທ່ານ ຈະສືບຕໍ່ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນ ປະກອບສ່ວນ ຢ່າງຕັ້ງໜ້າ ເຂົ້າໃນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຍຸດທະສາດ ສະບັບນີ້ ໃນຂັ້ນຕໍ່ໄປ.

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ
ລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ

ພາກທີ I: ສະພາບລວມ ແລະ ຕີລາຄາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຍຸດທະສາດ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຂອງ ສປປ ລາວ ສະບັບປີ 2010

1.1 ສະພາບລວມ

ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ເປັນບັນຫາໃຫຍ່ໜຶ່ງທີ່ທ້າທາຍ ແລະ ສົ່ງຜົນກະທົບອັນໜັກໜ່ວງ ຕໍ່ຫຼາຍປະເທດໃນໂລກ ລວມທັງ ສປປ ລາວ. ໃນໄລຍະຜ່ານມາ ຢູ່ ສປປ ລາວ ສັງເກດເຫັນວ່າສະພາບດິນຟ້າອາກາດມີການປ່ຽນແປງ ເປັນຕົ້ນ ອຸນຫະພູມສະເລ່ຍເພີ່ມສູງຂຶ້ນ, ອຸນຫະພູມ ແລະ ປະລິມານນໍ້າຝົນ ທີ່ແປປວນ, ໄພແຫ້ງແລ້ງແກ່ຍາວ, ພະຍຸ, ໄພນໍ້າຖ້ວມຖີ່ ແລະ ຮຸນແຮງຂຶ້ນ. ໄພທໍາມະຊາດດັ່ງກ່າວໄດ້ສ້າງຜົນກະທົບຕໍ່ທຸກຂົງເຂດວຽກງານ ເປັນຕົ້ນ ຂົງເຂດກະສິກໍາ ແລະ ການຄ້າປະກັນສະບຽງອາຫານ, ປ່າໄມ້ ແລະ ການປ່ຽນແປງນໍ້າໃຊ້ທີ່ດິນ, ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ, ພະລັງງານ, ອຸດສາຫະກໍາ, ໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ, ການພັດທະນາຕົວເມືອງ ແລະ ສາທາລະນະສຸກ. ຕົວຢ່າງ ໃນປີ 2009 ພະຍຸເກດສະໜາ ໄດ້ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍ ຕໍ່ເສດຖະກິດຂອງ ສປປ ລາວ ປະມານ 94,2 ລ້ານ ໂດລາສະຫະລັດ ແລະ ສ້າງຜົນກະທົບຕໍ່ ປະຊາກອນ 180.000 ກ່ວາຄົນ ໃນ 30.000 ຄົວເຮືອນ. ໃນປີ 2011 ພະຍຸນົກເຕັນ ໄດ້ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍທາງດ້ານເສດຖະກິດ ປະມານ 200 ລ້ານ ໂດລາສະຫະລັດ, 12 ແຂວງໄດ້ຮັບຜົນກະທົບໜັກ ແລະ ມີຜູ້ເສຍຊີວິດ 41 ຄົນ. ໃນປີ 2018 ພະຍຸເຊັນຕິງ ແລະ ພະຍຸເບບິນກ້າ ໄດ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດໄພນໍ້າຖ້ວມໜັກ ແລະ ໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບຢ່າງຮ້າຍແຮງ ຕໍ່ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ການຜະລິດ, ການບໍລິການ, ຄົມມະນາຄົມ-ຂົນສົ່ງ ແລະ ອື່ນໆ ຄິດເປັນເງິນ 371,1 ລ້ານ ໂດລາສະຫະລັດ, ທຽບເທົ່າກັບ 2,1% ຂອງລວມຍອດຜະລິດຕະພັນແຫ່ງຊາດ. ມີການຄາດຄະເນວ່າ ໃນອະນາຄົດ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຍິ່ງຈະເຮັດໃຫ້ໄພແຫ້ງແລ້ງ ແລະ ໄພນໍ້າຖ້ວມ ຮຸນແຮງ ແລະ ຖີ່ຂຶ້ນ ແລະ ສ້າງຜົນກະທົບອື່ນໆຕາມມາ. ເຫດການເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ສປປ ລາວ ມີຄວາມບອບບາງສູງ ຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ໄພພິບັດທາງທໍາມະຊາດ. ໃນປີ 2018 ນີ້ ສປປ ລາວ ໄດ້ຖືກຈັດຢູ່ອັນດັບທີ 22 ຂອງບັນດາປະເທດ ທີ່ມີຄວາມບອບບາງສູງ ຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນໂລກ.

ສປປ ລາວ ເຫັນໄດ້ຄວາມສໍາຄັນ ແລະ ໄດ້ດໍາເນີນການແກ້ໄຂ ບັນຫາການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຢ່າງຈິງຈັງ ຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ແລະ ປະກອບສ່ວນຮ່ວມກັບປະຊາຄົມໂລກ. ໃນປີ 1995 ສປປ ລາວ ໄດ້ໃຫ້ສັດຕະຍາບັນຕໍ່ສິນທິສັນຍາ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (UNFCCC), ອານຸສັນຍາກຽວໂຕ ວ່າດ້ວຍ ການຄວບຄຸມການປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ (Kyoto Protocol) ໃນປີ 2003 ແລະ ສັນຍາປາຣີ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (Paris Agreement) ໃນປີ 2016. ພ້ອມດຽວກັນນີ້ ສປປ ລາວ ໄດ້ຮັບຮອງເອົາ ຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດໃນປີ 2010 ແລະ ແຜນດໍາເນີນງານ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ 2013-2020 ໃນປີ 2013. ໃນປີ 2015 ສປປ ລາວ ໄດ້ນໍາສົ່ງ ແຜນງານແຫ່ງຊາດ ການປະກອບສ່ວນແກ້ໄຂບັນຫາການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (NDC) ໃຫ້ ສິນທິສັນຍາ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ໃນເດືອນກັນຍາ 2019 ກໍໄດ້ຮັບຮອງ ດໍາລັດ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ.

ຍຸດທະສາດ ສະບັບນີ້ ເປັນການປັບປຸງ ຍຸດທະສາດໃນເມື່ອກ່ອນ ທີ່ໄດ້ຮັບຮອງ ຈາກລັດຖະບານ ໃນປີ 2010 ຊຶ່ງຖືເປັນເອກະສານສໍາຄັນໜຶ່ງ ດ້ານນະໂຍບາຍ ໃນການດໍາເນີນວຽກງານ ແລະ ການແກ້ໄຂບັນຫາການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ການຮ່ວມມືກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນສູງຍິ່ງຂຶ້ນ. ເນື້ອໃນສໍາຄັນຂອງຍຸດທະສາດສະບັບນີ້ ລວມມີ ເປົ້າໝາຍລວມ ຮອດປີ 2050, ຍຸດທະສາດ

ແລະ ແຜນງານ ຮອດປີ 2030 ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ໜ້າວຽກຍຸດທະສາດ ສໍາລັບ ການປ້ອງກັນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມ ສ່ຽງ, ສ້າງຄວາມທົນທານ, ປັບຕົວ, ພື້ນຟູ ແລະ ສ້າງຄືນຊຶ່ງຈາກຜົນກະທົບຂອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ທີ່ເປັນສາເຫດຕົ້ນຕໍ ຂອງບັນຫາໂລກຮ້ອນ ແລະ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ. ພ້ອມດຽວກັນນີ້ ຍຸດທະສາດນີ້ຍັງເປັນການປະກອບສ່ວນສໍາຄັນ ເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງ ຊາດ ຕາມທິດຍືນຍົງ ແລະ ສີຂຽວ, ເສີມສ້າງການປະສານງານ, ການຮ່ວມມື ແລະ ຄວາມເປັນເຈົ້າການໃນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການຄຸ້ມຄອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຂອງທຸກພາກສ່ວນ ທັງພາຍໃນປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.

1.2 ສະພາບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ຜົນກະທົບ ແລະ ການແກ້ໄຂ ໃນພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ

1.2.1 ສະພາບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ຜົນກະທົບ ໃນລະດັບໂລກ

ສະພາບພູມອາກາດ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ອຸນຫະພູມຂອງໂລກ ໄດ້ມີການປ່ຽນແປງໃນລະດັບໄວສົມຄວນ. ນັບ ຕັ້ງແຕ່ກ່ອນຍຸກອຸດສາຫະກຳ (ຊຸມປີ 1850) ມາຮອດ 2017 ອຸນຫະພູມສະເລ່ຍຂອງໂລກໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນ 1 ອົງສາເຊ (°C). ສາເຫດຕົ້ນຕໍແມ່ນຍ້ອນ ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງ ການປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ (GHGs) ຊຶ່ງເກີດຈາກ ການ ຂຸດຄົ້ນ ແລະ ນໍາໃຊ້ພະລັງງານເຊື້ອໄຟ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ, ການປ່ຽນແປງການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ ແລະ ປ່າໄມ້, ການຜະລິດກະສິກໍາ ແລະ ອຸດສາຫະກຳ, ການຜະລິດ ແລະ ນໍາໃຊ້ ສານເຄມີ, ການສ້າງ ແລະ ທໍາລາຍສິ່ງ ເສດເຫຼືອ.

ສັນຍາປາຣີ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ທີ່ປະຊາຄົມໂລກໄດ້ຮັບຮອງ ໃນປີ 2015 ເປັນນິຕິກຳ ໜຶ່ງທີ່ສໍາຄັນ ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນລະດັບໂລກ ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດຄາດໝາຍ ແລະ ມາດ ຕະການຄວບຄຸມ ການເພີ່ມຂຶ້ນ ອຸນນະພູມສະເລ່ຍຂອງໂລກ ບໍ່ໃຫ້ກາຍ 2°C ຫຼື ດີທີ່ສຸດແມ່ນບໍ່ໃຫ້ກາຍ 1,5°C ທຽບໃສ່ອຸນຫະພູມກ່ອນຍຸກອຸດສາຫະກຳ. ການກຳນົດເປົ້າໝາຍດັ່ງກ່າວ ແມ່ນເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບ ຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ. ໃນປີ 2018 ຄະນະກຳມະການສາກົນ ວ່າດ້ວຍ ການ ປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (IPCC) ໄດ້ວິເຄາະ ແລະ ລາຍງານວ່າ ຖ້າຫາກບໍ່ມີການດຳເນີນມາດຕະການຢ່າງຈິງຈັງ ຫຼື ປ່ອຍໃຫ້ມີການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ຕາມສະພາບປົກກະຕິໃນລະດັບປະຈຸບັນ ແມ່ນຈະເຮັດໃຫ້ ອຸນຫະພູມສະເລ່ຍຂອງໂລກ ເພີ່ມຂຶ້ນ 1,5°C ໃນລະຫວ່າງປີ 2030 ຫາ 2052. ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງອຸນຫະພູມ ຂອງໂລກຄາດວ່າຈະຍັງສ້າງຜົນກະທົບຫຼາຍສົມຄວນ ຕໍ່ ລະບົບ ພູມອາກາດ ແລະ ປະຊາຄົມໂລກ ເປັນຕົ້ນ:

- 1) **ບັນຫາຄື້ນຄວາມຮ້ອນ ທີ່ມີຄວາມຮຸນແຮງ:** ຈະສ້າງຜົນກະທົບຕໍ່ ເຂດຮ້ອນ ຢ່າງນ້ອຍ ທຸກໆ 5 ປີ. ຖ້າ ອຸນຫະພູມສະເລ່ຍຂອງໂລກ ເພີ່ມຂຶ້ນ 2°C, ປະຊາກອນ ຫລາຍກວ່າ 1,7 ຕື້ຄົນ ຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ແລະ ອີກ 420 ລ້ານຄົນ ຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບໜັກ ຈາກຄື້ນຄວາມຮ້ອນທີ່ຮຸນແຮງດັ່ງກ່າວ. ຜົນກະທົບນັ້ນລວມມີ ພະຍາດລະບາດ, ເຈັບປ່ວຍ ແລະ ການເສຍຊີວິດ.
- 2) **ບັນຫາໄພແຫ້ງແລ້ງ ແລະ ການຂາດແຄນນໍ້າ ແລະ ໄພນໍ້າຖ້ວມ:** ຈະເຮັດໃຫ້ປະຊາກອນ ປະມານ 350 ລ້ານ ຄົນ ດຳລົງວິດຢູ່ ທ່າມກາງ ໄພແຫ້ງແລ້ງ ໃນເງື່ອນໄຂທີ່ ອຸນຫະພູມສະເລ່ຍຂອງໂລກ ຢູ່ໃນລະດັບ 1,5°C. ຖ້າ ອຸນຫະພູມສະເລ່ຍຂອງໂລກເພີ່ມຂຶ້ນເປັນ 2°C, ຈະເຮັດໃຫ້ປະຊາກອນ ປະມານ 410 ລ້ານຄົນ ໄດ້ຮັບຜົນ ກະທົບ. ຖ້າຫາກສາມາດຄວບຄຸມ ອຸນຫະພູມສະເລ່ຍຂອງໂລກ ໃຫ້ຢູ່ໃນລະດັບ 1,5°C, ປະຊາກອນ ໜ້ອຍ

ກວ່າ 50% ຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກ ການຂາດແຄນນໍ້າ ທຽບໃສ່ ກໍລະນີ ອຸນຫະພູມສະເລ່ຍຂອງໂລກ ເພີ່ມຂຶ້ນເປັນ 2°C. ນອກຈາກນີ້, ປະຊາກອນໂລກ ຫລາຍກວ່າ 70% ຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໄພນໍ້າຖ້ວມ ໃນທີ່ ອຸນຫະພູມສະເລ່ຍຂອງໂລກເພີ່ມຂຶ້ນເຖິງ 2°C.

3) ບັນຫາດ້ານການຜະລິດສະບຽງອາຫານ ແລະ ທີ່ຢູ່ອາໄສ ຂອງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ: ພາຍໃຕ້ເງື່ອນໄຂ ອຸນຫະພູມສະເລ່ຍຂອງໂລກ ເພີ່ມຂຶ້ນ 1.5°C, ປະມານ 6% ຂອງແມງໄມ້, 4% ຂອງສັດມີກະດູກສັນຫລັງ ແລະ 8% ຂອງພືກສາຊາດ ຈະສູນເສຍຖິ່ນທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງຕົນ ຫລາຍກວ່າ 50%. ໃນກໍລະນີ ອຸນຫະພູມສະເລ່ຍຂອງໂລກເພີ່ມຂຶ້ນເປັນ 2°C ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດດັ່ງກ່າວ ຈະສູນເສຍ ຖິ່ນທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງຕົນ ເປັນສອງເທົ່າຕົວ. ຜົນຜະລິດເຂົ້າ, ສາລີ, ເຂົ້າບາເລັ້ ແລະ ພື້ນທີ່ລ້ຽງສັດ ຂອງໂລກຈະຫຼຸດລົງປະມານ 7%–10%.

1.2.2 ການແກ້ໄຂບັນຫາ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນລະດັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ

ການແກ້ໄຂບັນຫາ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນລະດັບສາກົນ ໂດຍພື້ນຖານແມ່ນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສົນທິສັນຍາ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (UNFCCC) ແລະ ສັນຍາປາຣີ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ. ໃນປີ 2020 ບັນດາລັດພາຄີ ຂອງ ສັນຍາປາຣີ ຕ້ອງໄດ້ນຳສົ່ງ ແຜນງານແຫ່ງຊາດ ການປະກອບສ່ວນແກ້ໄຂບັນຫາການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (NDCs) ສະບັບປັບປຸງໃໝ່ ແລະ ສ້າງຍຸດທະສາດ ກ່ຽວກັບ ການປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນແກ້ວຕໍ່າ ໃນໄລຍະກາງ ແລະ ໄລຍະຍາວ.

ພ້ອມດຽວກັນນີ້ ບັນດາສະມາຊິກ ຂອງ ອົງການ ການບິນພົນລະເຮືອນສາກົນ ແລະ ລັດພາຄີຂອງ ສັນຍາກິກາລີ ພາຍໃຕ້ ສັນຍາ ມົງເລອານ ກ່ຽວກັບ ການປັກປ້ອງຊັ້ນໂອໂຊນ ຊຶ່ງເປັນການປະກອບສ່ວນສຳຄັນ ເຂົ້າໃນວຽກງານການຫຼຸດຜ່ອນສະພາວະໂລກຮ້ອນ. ໃນປີ 2013 ອົງການ ການບິນພົນລະເຮືອນສາກົນ ໄດ້ຮັບຮອງເອົາກອບໜ້າວຽກ ໃນລະດັບໂລກ ມາດຕະການ ດ້ານການຕະຫລາດ ເພື່ອບັນລຸຄວາມສົມດູນໃນການປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນແກ້ວໃນຂະແໜງ ການບິນ. ນອກຈາກນີ້, ສັນຍາ ກິກາລີ ໄດ້ກຳນົດເປົ້າໝາຍ ເພື່ອຢຸດຕິ ການນຳໃຊ້ ໄຮໂດຣຟລູອໍໂຣກາກບອນ (HFCs) - ທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນຂະບວນການທຳຄວາມເຢັນ ໃນໄລຍະປີ 2036 ຫາ 2047.

ເປົ້າໝາຍ ການພັດທະນາ ແບບຍືນຍົງ (SDGs) ໄດ້ກຳນົດ “ຂີດໝາຍ ໃນອະນາຄົດ ທີ່ມີຄວາມຍືນຍົງ ຫຼາຍຂຶ້ນ ສຳລັບທຸກຄົນ”. ເປົ້າໝາຍ ການພັດທະນາ ແບບຍືນຍົງທີ 13 ໄດ້ສົ່ງເສີມສະເພາະ ການປະຕິບັດວຽກງານການຄຸ້ມຄອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ຕັ້ງເປົ້າໝາຍ ເພື່ອເສີມສ້າງ ຄວາມທົນທານ ແລະ ຄວາມສາມາດ ໃນການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ໄພພິບັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ເປົ້າໝາຍດັ່ງກ່າວ ຍັງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຫຼຸດຜ່ອນການປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ແລະ ເຊື່ອມສານ ວຽກງານ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ເຂົ້າໃນນະໂຍບາຍ ແລະ ແຜນການຕ່າງໆ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ສົນທິສັນຍາ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ.

ບັນດາປະເທດອາຊຽນ ໄດ້ພ້ອມກັນຍືນຍັນຄືນເຈດຈຳນົງຂອງຕົນໃນການສະໜັບສະໜູນຈຸດປະສົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍຂອງ ສົນທິສັນຍາ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ. ໃນວັນທີ 02 ພະຈິກ 2019 ບັນດາປະເທດອາຊຽນ ໄດ້ອອກຖະແຫລງການຮ່ວມ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດຕໍ່ ກອງປະຊຸມ ລັດພາຄີ ສົນທິສັນຍາ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຄັ້ງທີ 25.

ພາຍໃຕ້ ສັນຍາປາຣີ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໂດຍສະເພາະ ຄາດໝາຍສຸ່ຊິນສູງສຸດ ໄດ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ບັນດາລັດພາຄີມີພັນທະປະກອບສ່ວນ: (1) ນຳສົ່ງ ແຜນງານແຫ່ງຊາດ ການປະກອບສ່ວນແກ້ໄຂບັນຫາການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ສະບັບປີ 2020 ແລະ ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2025; (2) ສັງລວມຂໍ້ມູນ ໃນລະດັບ

ໂລກ ໃນປີ 2023 ເພື່ອປະເມີນຄວາມຄືບໜ້າ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເປົ້າໝາຍ ກ່ຽວກັບ ການຄວບຄຸມການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງ ອຸນຫະພູມສະເລ່ຍຂອງໂລກ ທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນໄວ້. ນອກຈາກນີ້ ສັນຍາດັ່ງກ່າວຍັງໄດ້ກຳນົດກອບແຜນງານ ເພື່ອເພີ່ມ ຄວາມໂປ່ງໃສ (ETF) ໂດຍໄດ້ກຳນົດເງື່ອນໄຂ ແລະ ຮູບແບບການລາຍງານ ຂອງລັດພາຄີ.

1.3 ສະພາບເງື່ອນໄຂ ຂອງ ສປປ ລາວ

1.3.1 ສະພາບພູມສັນຖານ ແລະ ພູມອາກາດ

ສປປ ລາວ ຕັ້ງຢູ່ໃຈກາງຂອງພາກພື້ນອາຊີຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້ ຊຶ່ງເປັນຂົງເຂດໜຶ່ງ ທີ່ມີການພັດທະນາ ແລະ ເຕີບໂຕໄວທີ່ສຸດໃນໂລກ. ສປປ ລາວ ອ້ອມຮອບດ້ວຍ ປະເທດ ລາດຊະອານາຈັກ ກຳປູເຈຍ, ສາທະ ພາບມຽນມາ, ລາດຊະອານາຈັກ ໄທ, ສສ ຫວຽດນາມ ແລະ ສປ ຈີນ ແລະ ບໍ່ມີຊາຍແດນຕິດກັບທະເລ. ເນື້ອທີ່ ທັງໝົດຂອງປະເທດແມ່ນ 236.800 ກິໂລແມັດມົນທົນ, ໃນນີ້ 70% ເປັນເຂດພູດອຍ ແລະ ລຽບຕາມສາຍພູ ຫລວງ. ພື້ນທີ່ທັງພຽງສ່ວນໃຫຍ່ ແມ່ນຢູ່ລຽບຕາມແມ່ນ້ຳຂອງ ຊຶ່ງມີເນື້ອທີ່ອ່າງຮັບນ້ຳ 35% ໃນດິນແດນຂອງ ສປປ ລາວ. ສປປ ລາວ ມີສະພາບພູມອາກາດຮ້ອນຊຸ່ມ ໂດຍໄດ້ຮັບອິດທິພົນຈາກ ລົມມໍລະສຸມ ທາງພາກ ຕາເວັນຕົກສ່ຽງໃຕ້ ຊຶ່ງພາໃຫ້ມີຝົນຕົກຫລາຍ ແລະ ມີຄວາມຊຸ່ມສູງ. ພູມອາກາດໄດ້ແບ່ງເປັນສອງລະດູໃຫຍ່ ຄື ລະດູຝົນ (ພຶດສະພາ - ກັນຍາ) ແລະ ລະດູແລ້ງ (ຕຸລາ - ເມສາ), ມີລະດັບນ້ຳຝົນສະເລ່ຍ 1.900 ມິລີແມັດ ຕໍ່ປີ. ໃນນີ້ 80% ຂອງນ້ຳຝົນ ແມ່ນຢູ່ໃນລະດູຝົນ. ອຸນຫະພູມ ສະເລ່ຍສູງສຸດແມ່ນປະມານ 31°C ແລະ ຕໍ່າສຸດແມ່ນ ປະມານ 27°C.

1.3.2 ຊັບພະຍາກອນ ທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ

ຊັບພະຍາກອນທີ່ດິນ: ອີງຕາມແຜນແມ່ບົດການນຳໃຊ້ທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ, ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນແບ່ງເປັນ 8 ປະເພດ ຕາມຈຸດປະສົງຄື (1) ທີ່ດິນກະສິກຳ, (2) ທີ່ດິນປ່າໄມ້, (3) ທີ່ດິນບໍລິເວນນ້ຳ, (4) ທີ່ດິນອຸດສະຫະກຳ, (5) ທີ່ດິນຄົມມະນາຄົມ, (6) ທີ່ດິນວັດທະນະທຳ, (7) ທີ່ດິນປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ (8) ທີ່ ດິນປຸກສ້າງ. ຮອດປີ 2030, ສປປ ລາວ ໄດ້ວາງຄາດໝາຍການນຳໃຊ້ທີ່ດິນເປັນ 2 ປະເພດໃຫຍ່: ເນື້ອທີ່ປ່າໄມ້ 70% ແລະ ທີ່ດິນສຳລັບການພັດທະນາອື່ນໆ 30% ຊຶ່ງລວມມີທີ່ດິນກະສິກຳ 19%, ທີ່ດິນປຸກສ້າງ ແລະ ນຳໃຊ້ ເຂົ້າໃນຂະແໜງການອື່ນໆ 11%. ດັ່ງທີ່ກ່າວມານັ້ນ, ພື້ນທີ່ສ່ວນໃຫຍ່ຂອງປະເທດ ເປັນພູຜາ ແລະ ເນື້ອທີ່ 5,24% ມີຄວາມສ່ຽງທີ່ຈະເກີດດິນຖະຫຼົ່ມ. ທີ່ດິນທີ່ອຸດົມສົມບູນ ແລະ ເໝາະສົມສຳລັບການກະສິກຳແມ່ນມີຈຳກັດ ຫຼື ມີ ພຽງ 3,8 ລ້ານ ເຮັກຕາ (ປະມານ 16% ເນື້ອທີ່ທົ່ວປະເທດ).

ຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້: ໃນປີ 2015 ສປປ ລາວມີ ເນື້ອທີ່ປ່າໄມ້ ກວມເອົາ 58%, ເນື້ອທີ່ສາມາດກາຍເປັນ ປ່າໄດ້ມີ 26,7%, ເນື້ອທີ່ປູກຝັງ ມີ 10,9%, ດິນທີ່ເປັນເນື້ອທີ່ປູກພືດອື່ນໆ ມີ 1,6%, ເນື້ອທີ່ໜ້ານ້ຳ ແລະ ດິນ ບໍລິເວນນ້ຳ ມີ 1,5%, ດິນທີ່ເປັນເນື້ອທີ່ອື່ນໆ ມີ 1%, ແລະ ເນື້ອທີ່ດິນຕົວເມືອງ ມີ 0,3% ຂອງເນື້ອທີ່ທົ່ວປະເທດ. ປະມານ 14% ຂອງ ເນື້ອທີ່ປ່າໄມ້ (6,8 ລ້ານເຮັກຕາ) ເປັນ ປ່າສະຫງວນ ແລະ ປ່າປ້ອງກັນ. ຕາມສະຖິຕິຜ່ານມາ ໃນຊຸມປີ 1970, ເນື້ອທີ່ປ່າໄມ້ ຂອງ ສປປ ລາວ ກວມເອົາ 70% ຂອງເນື້ອທີ່ປະເທດ, ແຕ່ໄດ້ຫຼຸດລົງ ຍ້ອນການ ບຸກເບີກເນື້ອທີ່ປ່າ ແລະ ການຂຸດຄົ້ນໄມ້. ອັດຕາການຫຼຸດລົງຂອງ ເນື້ອທີ່ປ່າໄມ້ ແມ່ນ 1,1% ຕໍ່ປີ ໃນລະຫວ່າງ ປີ

2005 – 2015. ປ່າໄມ້ ມີຄວາມສໍາຄັນ ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ຕໍ່ການດໍາລົງຊີວິດ ຂອງປະຊາຊົນລາວ. ໃນປີ 2005, ປະມານ 80% ຂອງ ພົນລະເມືອງລາວ ດໍາລົງຊີວິດຕິດພັນກັບ ຊັບພະຍາກອນ ປ່າໄມ້.

ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ: ສປປ ລາວ ມີປະລິມານນໍ້າໜ້າດິນ ປະມານ 377,3 ກິໂລແມັດກ້ອນ (Km^3) ຕໍ່ປີ ຊຶ່ງ ຄິດສະເລ່ຍເປັນ ປະມານ 55.000 ແມັດກ້ອນຕໍ່ຄົນ ຕໍ່ປີ. ເນື້ອທີ່ປະມານ 95% ຂອງປະເທດ ແມ່ນນອນຢູ່ໃນ ອ່າງແມ່ນໍ້າຂອງ ແລະ ປະກອບສ່ວນ 35% ຂອງປະລິມານນໍ້າໜ້າດິນ ລົງສູ່ແມ່ນໍ້າຂອງ. ການນໍາໃຊ້ນໍ້າ ໃນ ສປປ ລາວ ທັງໝົດ ແມ່ນປະມານ 4.260 ລ້ານ $Km^3/ປີ$, ຕົກເປັນ 1,3% ຂອງ ຊັບພະຍາກອນ ນໍ້າຈືດທັງໝົດຂອງຕົນ. ການນໍາໃຊ້ນໍ້າ ເຂົ້າໃນ ອຸດສາຫະກໍາ ແມ່ນ 4%; ການນໍາໃຊ້ນໍ້າ ໃນຄົວເຮືອນ ແມ່ນ 3,1% ແລະ ການນໍາໃຊ້ນໍ້າ ເຂົ້າໃນການກະສິກໍາ ແມ່ນ 93%. ທ່າແຮງ ການພັດທະນາ ໄຟຟ້າພະລັງນໍ້າ ແມ່ນປະມານ 23.000 MW ເຖິງ 26.000 MW. ຮອດປີ 2020, ໂຄງການພັດທະນາ ພະລັງງານໄຟຟ້າ ທີ່ສໍາເລັດ ແລະ ດໍາເນີນການຜະລິດແລ້ວ (ກໍາລັງຕິດຕັ້ງ 1 MW ຂຶ້ນໄປ) ມີ 78 ແຫ່ງ (ລວມກໍາລັງຕິດຕັ້ງ 9.972 MW; ມີກໍາລັງການຜະລິດ 52.211 GWh/ປີ); ລວງຍາວຂອງສາຍສົ່ງທັງໝົດ 65.563 Km/ວົງຈອນ ແລະ ສະຖານີໄຟຟ້າ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ 71 ແຫ່ງ; ອັດຕາການເຂົ້າເຖິງໄຟຟ້າ ຂອງຄົວເຮືອນ ຖາວອນ ປະຕິບັດໄດ້ 95%, ຊຶ່ງເປັນຕົວຊີ້ວັດໜຶ່ງ ທີ່ສໍາຄັນ ແລະ ສະແດງເຖິງເປົ້າໝາຍ ການພັດທະນາ ແບບຍືນຍົງ ແລະ ການຫລຸດຜ່ອນ ຄວາມທຸກຍາກ.

ເຖິງວ່າ ສປປ ລາວ ມີຄວາມອາດສາມາດໃນ ການພັດທະນາ ໄຟຟ້າພະລັງນໍ້າໄດ້ຫລາຍກໍ່ຕາມ, ແຕ່ ການ ປ່ຽນແປງ ດິນຟ້າອາກາດ ອາດບັນທອນ ສະຖຽນລະພາບ ຂອງປະລິມານນໍ້າ ແລະ ກໍາລັງການຜະລິດ. ຕົວຢ່າງ ໄພ ແຫ່ງແລ້ງ ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນປີ 2019 ໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ ການຜະລິດ, ເຮັດໃຫ້ ຄວາມໝັ້ນຄົງ ແລະ ການສົ່ງອອກ ພະລັງງານໄຟຟ້າ ຫຼຸດລົງ. ນອກຈາກນີ້ ລາຄາໄຟຟ້າ ອາດມີຄວາມບໍ່ແນ່ນອນ ຊຶ່ງຄາດວ່າຈະມີຄວາມແປປວນໃນ ລະດັບສູງໃນປີ 2030 ແລະ ອາດເຮັດໃຫ້ການຜະລິດ ພະລັງງານ ດັ່ງກ່າວ ຫລຸດລົງ ເຖິງ 77% ໃນປີ 2040.

ນັບແຕ່ປີ 2015 ເປັນຕົ້ນມາ, ສປປ ລາວ ໄດ້ຜະລິດ ພະລັງງານໄຟຟ້າ ດ້ວຍຖ່ານຫີນລິກໄນ ໃນສັດສ່ວນ 14% ຊຶ່ງພາໃຫ້ມີການເພີ່ມການປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ຂອງປະເທດຂຶ້ນ. ການຜະລິດ ກະແສໄຟຟ້າ ຈາກຖ່ານ ຫີນ ສາມາດເພີ່ມຂຶ້ນໄດ້ເຖິງ 22% ຂອງການຜິດລິດພະລັງງານທັງໝົດໃນປີ 2040, ຊຶ່ງ ການປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນ ແກ້ວກໍ່ຈະເພີ່ມຂຶ້ນ 4 ເທົ່າຕົວ ທຽບໃສ່ລະດັບການປ່ອຍ ໃນປີ 2015 ຖ້າບໍ່ມີມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນທີ່ເໝາະສົມ.

ຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ: ຊັບພະຍາກອນ ທີ່ສໍາຄັນ ແລະ ກໍາລັງຂຸດຄົ້ນຢູ່ ປະກອບມີ ແຮ່ຄໍາ, ທອງ, ຖ່ານ ຫີນ ແລະ ຫີນປຸນ. ນອກຈາກນີ້ ກໍ່ຍັງມີ ແຮ່ເຫລັກ, ເງິນ, ຍີບຊໍາ, ກົວ, ໂປຕັດ, ຊັບໄຟ, ດີບຸກ ແລະ ສັງກະສີ. ປະຈຸບັນມີ ການຂຸດຄົ້ນ ແຮ່ຄໍາ, ຖ່ານຫີນ, ຫີນປຸນ ແລະ ຍີບຊໍາ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ. ການນໍາໃຊ້ ຖ່ານຫີນລິກໄນ ມີ ປະມານ 14,8 ລ້ານໂຕນ ຕໍ່ປີ, ໃນນັ້ນ, 12,8 ລ້ານໂຕນ ແມ່ນນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນໂຮງງານໄຟຟ້າຖ່ານຫີນ ທີ່ມີກໍາລັງຕິດ ຕັ້ງ 1.800 ເມກະວັດ. ການນໍາໃຊ້ຫີນປຸນ ມີປະມານ 4 ລ້ານໂຕນ ເຂົ້າໃນ ໂຮງງານຊີມັງ 16 ແຫ່ງ ແລະ ການກໍ່ ສ້າງອື່ນໆ ໃນທົ່ວປະເທດ. ໃນປີ 2018 ຂະແໜງ ບໍ່ແຮ່ ປະກອບສ່ວນປະມານ 10% ຂອງລວມຍອດຜະລິດຕະ ພັນພາຍໃນ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ພະລັງງານທົດແທນ: ນອກຈາກພະລັງງານນໍ້າທີ່ກ່າວມາ, ສປປ ລາວ ຍັງມີພະລັງງານທົດແທນອື່ນທີ່ສໍາຄັນ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ: ພະລັງງານ ຈາກຊີວະມວນ, ແສງຕາເວັນ, ແກັດຊີວະພາບ, ຄວາມຮ້ອນຈາກໃຕ້ດິນ ແລະ ລົມ, ຊຶ່ງ ອາດສາມາດຜະລິດໄຟຟ້າໄດ້ປະມານ 2.068 ເມກະວັດ (MW) ແລະ ພະລັງງານຄວາມຮ້ອນ 889 ກິໂລໂຕນ (Kteo). ໃນນັ້ນ, ຊີວະມວນ ມີທ່າແຮງທີ່ອາດສາມາດຜະລິດໄຟຟ້າໄດ້ເຖິງ 938 MW ແລະ ພະລັງງານຄວາມ

ຮ້ອນ 227 Kteo, ໄຟຟ້າຈາກແສງຕາເວັນອາດມີເຖິງ 511 MW ແລະ ພະລັງງານຄວາມຮ້ອນ 218 ກິໂລໂຕນ (Kteo), ແກັດຊີວະພາບອາດສາມາດຜະລິດໄຟຟ້າໄດ້ເຖິງ 313 MW ແລະ ພະລັງງານຄວາມຮ້ອນ 444 Kteo, ສິ່ງເສດເຫຼືອ 216 MW, ໄຟຟ້າຄວາມຮ້ອນຈາກໃຕ້ດິນ 59 MW ແລະ ລົມມີຫຼາຍກວ່າ 40 MW. ໃນປີ 2015, ການນໍາໃຊ້ພະລັງງານທັງໝົດໃນປະເທດແມ່ນ 3.122 Kteo ໃນຂະນະທີ່ການຜະລິດ ແລະ ສະໜອງທັງໝົດແມ່ນ 4.765 Kteo (ສ່ວນທີ່ເຫຼືອແມ່ນສົ່ງອອກ). ພະລັງງານທີ່ນໍາໃຊ້ ປະມານ 46% ແມ່ນມາຈາກຊີວະມວນ (ຟືນ ແລະ ຖ່ານ), ນໍ້າມັນ 29%, ຖ່ານຫີນ 13 %, ໄຟຟ້າ 12%. ການຜະລິດໄຟຟ້າ ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຈາກພະລັງງານທົດແທນ. ຄາດຄະເນວ່າຄວາມຕ້ອງການພະລັງງານທັງໝົດໃນປີ 2025 ແມ່ນ 4.930 ກິໂລໂຕນ (Kteo) ແລະ ສປປ ລາວ ໄດ້ຕັ້ງເປົ້າໝາຍວ່າ ຈະເພີ່ມການນໍາໃຊ້ ພະລັງງານທົດແທນ ໃຫ້ກວມເອົາ 30% ຂອງຄວາມຕ້ອງການພະລັງງານທັງໝົດໃນປີ 2025.

ຊີວະນາໆພັນ: ສປປ ລາວ ຍັງມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງດ້ານຊີວະນາໆພັນ. ສັດເລືອຄານ ແລະ ສັດເຄິ່ງບົກ ເຄິ່ງນໍ້າມີ 166 ສາຍພັນ, ນົກ 600 ສາຍພັນ, ເຈຍ 90 ສາຍພັນ ແລະ ສັດລ້ຽງລູກດ້ວຍນໍ້ານົມ 247 ສາຍພັນ. ໃນ ແມ່ນໍ້າຂອງ ແລະ ສາຂາແມ່ນໍ້າຂອງ ປະກອບມີຊະນິດພັນປາຟື້ນເມືອງປະມານ 500 ສາຍພັນ. ນອກຈາກນັ້ນ, ຍັງ ມີດອກໄມ້ ປະມານ 8.000-11.000 ສາຍພັນ. ພືດພັນດັ່ງກ່າວ ແມ່ນມີຄຸນປະໂຫຍດຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຕໍ່ປະຊາຊົນ ເປັນຕົ້ນ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ແລະ ພືດທີ່ເປັນຢາປົວພະຍາດ. ນອກນັ້ນ, ຍັງເປັນຊະນິດພັນກະສິກໍາທີ່ມີຄວາມສໍາຄັນ ທາງດ້ານເສດຖະກິດ. ປະມານ 67% ຂອງປະຊາກອນລາວ ແມ່ນຢູ່ເຂດຊົນນະບົດ ແລະ ອາໄສປ່າໄມ້ໃນການດໍາ ລົງຊີວິດ. ລາຍໄດ້ຂອງຄອບຄົວທີ່ທຸກຍາກປະມານ 40% ແມ່ນມາຈາກເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ.

1.3.3 ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ

ເສດຖະກິດ ຂອງ ສປປ ລາວ ມີການເຕີບໂຕຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ໃນລະດັບ 6%–7% ຕະຫລອດໄລຍະໜຶ່ງທົດ ສະວັດຜ່ານມາ, ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຍ້ອນ ການສົ່ງອອກແຮ່ທາດ, ໄຟຟ້າຈາກພະລັງງານນໍ້າ, ໄມ້ ແລະ ຜະລິດຕະພັນ ໄມ້. ລວມຍອດຜະລິດຕະພັນແຫ່ງຊາດ ໃນປີ 2018 ແມ່ນ 18,13 ຕື້ ໂດລາສະຫະລັດ, ຄິດເປັນ 2.585 ໂດລາ ສະຫະລັດ ຕໍ່ຫົວຄົນ, ເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 621 ໂດລາສະຫະລັດ ໃນປີ 2006. ໃນປີ 2018 ຂະແໜງການບໍລິການ ປະກອບສ່ວນ 46,8% ແລະ ຂະແໜງອຸດສາຫະກໍາປະກອບສ່ວນ 35,5% ຂອງລວມຍອດຜະລິດຕະພັນແຫ່ງ ຊາດ. ຂະແໜງການປ່າໄມ້ ໂດຍລວມເອົາທັງ ຂະແໜງການ ກະສິກໍາ ແລະ ການປະມົງ ປະກອບສ່ວນ 15,28% ຂອງລວມຍອດຜະລິດຕະພັນແຫ່ງຊາດ. ຂະແໜງບໍ່ແຮ່ ປະກອບສ່ວນ 47% ຂອງການສົ່ງອອກທັງໝົດໃນປີ 2017.

ເຖິງແມ່ນວ່າ ໃນລະຍະຜ່ານມາ ເສດຖະກິດ ຈະມີການເຕີບໂຕ ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງກໍຕາມ, ແຕ່ເສດຖະກິດຂອງ ສປປ ລາວ ກໍຍັງມີຄວາມບອບບາງຂ້ອນຂ້າງສູງ ຍ້ອນວ່າ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ຍັງບໍ່ທັນພຽງພໍ ແລະ ເຂັ້ມແຂງ, ການ ຜະລິດ ແລະ ເສດຖະກິດ ຍັງອີງໃສ່ທໍາມະຊາດເປັນສ່ວນໃຫຍ່, ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າ ອາກາດ ແລະ ໄພພິບັດທາງທໍາມະຊາດ ຊຶ່ງເປັນສາເຫດຕົ້ນຕໍເຮັດໃຫ້ ສປປ ລາວ ບໍ່ສາມາດຫຼຸດພື້ນອອກຈາກ ສະຖານະປະເທດດ້ອຍພັດທະນາ ໃນປີ 2020 ໄດ້ຕາມແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ຄັ້ງທີ VIII (2016-2020). ປະມານໜຶ່ງສ່ວນສີ່ ຂອງປະຊາກອນດໍາລົງຊີວິດໃນເງື່ອນໄຂທີ່ຕໍ່າກວ່າລະດັບເສັ້ນຄວາມທຸກ ຍາກ ແລະ ກໍເປັນປະເທດທີ່ມີເສດຖະກິດນ້ອຍທີ່ສຸດ ອັນດັບທີສາມ ໃນອາຊີຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້. ໃນປີ 2020, ສປປ ລາວ ໄດ້ປະເຊີນກັບໄພຂົ່ມຂູ່ຈາກ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ພະຍາດໄຂ້ຫວັດສາຍພັນໃໝ່ລະບາດ

(COVID-19) ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ ເສດຖະກິດ ຂອງ ສປປ ລາວ ເຕີບໂຕພຽງ 3,5%. ອັດຕາ ດັ່ງກ່າວ ຍັງຖືເປັນໜຶ່ງ ໃນ ອັດຕາການເຕີບໂຕ ທີ່ສູງທີ່ສຸດ ໃນ ອາຊີຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້. ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ເປັນໄພຂົ່ມຂູ່ຕໍ່ການ ເຕີບໂຕ ດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ການພັດທະນາ ແບບຍືນຍົງ ຂອງ ສປປ ລາວ. ໄພນ້ຳຖ້ວມ ແລະ ໄພແຫ້ງແລ້ງ ໃນ ໄລຍະ 2018 ແລະ 2019 ໄດ້ເຮັດໃຫ້ ມີການສູນເສຍ ດ້ານເສດຖະກິດ ເຖິງ 750 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ ແລະ ສິ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ ການກະສິກໍາ, ການຜະລິດ ກະແສໄຟຟ້າ ແລະ ການຂົນສົ່ງ. ສັງເກດຕີລາຄາລວມແລ້ວ ໃນ ອະນາຄົດ ການພັດທະນາເສດຖະກິດ ຂອງ ສປປ ລາວ ຈະຍັງຄົງຂຶ້ນກັບ ຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ (ແຮ່ທາດ, ໄຟຟ້າພະລັງນໍ້າ ແລະ ໄມ້), ການບໍລິການ ແລະ ອຸດສາຫະກໍາ. ຄາດວ່າ ຕະຫຼອດໄລຍະ ປີ 2020 – 2022, ຂະ ແໜງ ກະສິກໍາ ແລະ ອຸດສາຫະກໍາ ຂອງ ສປປ ລາວ ຈະຍັງຄົງເຕີບໂຕຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຢູ່.

ສປປ ລາວ ມີປະຊາກອນ 7,27 ລ້ານຄົນໃນປີ 2018. ປະຊາກອນສ່ວນໃຫຍ່ຢູ່ໃນເກນອາຍຸໜຸ່ມ (ອາຍຸ ສະເລ່ຍ, ລະຫວ່າງ 24,4 ປີ). ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ 65% ຂອງປະຊາກອນລາວ ດໍາລົງຊີວິດຢູ່ເຂດຊົນນະບົດ ແລະ 70% ຂອງ ປະຊາກອນ ມີອາຊີບເປັນຊາວກະສິກອນ ຊຶ່ງປະກອບສ່ວນ 17,7% ຂອງ ລວມຍອດຜະລິດຕະພັນ ພາຍໃນ. ໃນນັ້ນ ເກືອບ 70% ຂອງວຽກງານກະສິກໍາແມ່ນແຮງງານເພດຍິງ. ຊາວກະສິກອນລາວດໍາລົງຊີວິດຕິດ ພັນກັບ ແລະ ໄດ້ຮັບໂພສະນາການຢ່າງຫລວງຫລາຍຈາກ ຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້ ແລະ ສາຍນໍ້າລໍາທານ ຊຶ່ງເປັນອີກ ສາຍເຫດໜຶ່ງເຮັດໃຫ້ ຊາວກະສິກອນ ມີຄວາມບອບບາງຕໍ່ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ.

ອີງຕາມແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ 5 ປີ ຄັ້ງທີ IX ແຕ່ປີ 2020-2025, ລັດຖະບານ ໄດ້ເລັ່ງໃສ່ ການຫຼຸດພື້ນອອກຈາກສະພາບ ປະເທດດ້ອຍພັດທະນາ ເພື່ອກາຍເປັນປະເທດທີ່ມີລາຍຮັບປານກາງ, ການເຕີບໂຕດ້ານເສດຖະກິດມີຄວາມຍືນຍົງ, ບັນລຸໄດ້ບັນດາເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ທີ່ລວມເອົາການ ລົບລ້າງຄວາມທຸກຍາກໃຫ້ເປັນສູນ ແລະ ມີຄວາມທົນທານຕໍ່ຜົນກະທົບຂອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຕາມ ທິດ ສີຂຽວ ແລະ ຍືນຍົງ.

1.4 ຕີລາຄາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຍຸດທະສາດ, ຜົນກະທົບ ແລະ ການແກ້ໄຂ ວຽກງານ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າ ອາກາດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃນໄລຍະຜ່ານມາ

1.4.1 ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ຜົນກະທົບ ຕໍ່ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ

ໃນປີ 2018, ສປປ ລາວ ມີອຸນຫະພູມສະເລ່ຍ ປະມານ 30,8°C. ອຸນຫະພູມສະເລ່ຍ ຢູ່ເຂດພາກເໜືອ ປະມານ 28,41°C, ສ່ວນພາກອື່ນໆແມ່ນ 31,38°C. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ສະພາບອາກາດ ມີການປ່ຽນແປງ ເຊັ່ນ ຕະຫລອດ 30 ປີ (1976 -2005) ທີ່ຜ່ານມາ ອຸນຫະພູມ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໄດ້ມີການເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ມີການປ່ຽນແປງ ທຸກໆ 10 ປີ. ອຸນຫະພູມສະເລ່ຍ ໃນແຕ່ລະປີ ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນ ໃນອັດຕາ 0,022°C ຕໍ່ປີ. ໃນນີ້ ອຸນຫະພູມສະເລ່ຍ ສູງສຸດເພີ່ມຂຶ້ນແມ່ນ 0,017°C/ປີ ແລະ ອຸນຫະພູມສະເລ່ຍຕໍ່າສຸດ ເພີ່ມຂຶ້ນ 0,023°C/ປີ.

ປະລິມານນໍ້າຝົນສະເລ່ຍ ປະຈໍາປີ ແມ່ນປະມານ 1.896-2.085 ມມ/ປີ ນັບແຕ່ປີ 1976-2005. ປະລິມານນໍ້າຝົນໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນ ປະມານ 1.46ມມ/ປີ ຕະຫຼອດ 3 ທົດສະວັດຜ່ານມາ ແລະ ແຕ່ລະທົດສະວັດ ກໍ່ມີ ຄວາມແຕກຕ່າງກັນ. ປະລິມານນໍ້າຝົນສະເລ່ຍ ປະຈໍາປີ ແມ່ນສູງກວ່າເກນປົກກະຕິ (+/-7%), ມີບາງປີ ກໍ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ຫລຸດລົງປະມານ 20%. ໃນຕໍ່ໜ້າ, ໂດຍອີງໃສ່ ການພະຍາກອນ ໂດຍນໍາໃຊ້ ແບບຈໍາລອງ RCP 4.5, ອຸນຫະພູມສະເລ່ຍ ຈະເພີ່ມຂຶ້ນຕື່ມ. ສໍາລັບໄລຍະສັ້ນ ແຕ່ປີ 2021-2050, ອຸນຫະພູມ ສູງສຸດ ຈະເພີ່ມຂຶ້ນ ໃນ

ລະຫວ່າງ 1,03-1,29°C, ແລະ ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດຈະຫລຸດລົງໃນລະຫວ່າງ 1,09-1,36°C. ແຕ່ປີ 2070 ເຖິງ 2099, ອຸນຫະພູມ ສູງສຸດ ອາດເພີ່ມຂຶ້ນ 2,05 ເຖິງ 2,56°C ແລະ ອຸນຫະພູມ ຕໍ່າສຸດ ຈະຫຼຸດລົງແຕ່ 2,04 ເຖິງ 2,47°C. ປະລິມານນໍ້າຝົນ ຈະມີການປ່ຽນແປງຫຼາຍສົມຄວນ ໂດຍສະເພາະໃນລະດູຝົນ ແລະ ລະດູແລ້ງ. ປະລິມານນໍ້າຝົນຈະຫຼຸດລົງ ແຕ່ເດືອນກຸມພາ-ເມສາ ຕາມການຄາດຄະເນໂດຍການນໍາໃຊ້ ແບບຈໍາລອງ ການວິເຄາະ ສະພາບພູມອາກາດ RCP 4.5 ແລະ RCP 8.5. ການຈໍາລອງ ໂດຍນໍາໃຊ້ວິທີ RCP 8.5 ກໍສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ປະລິມານນໍ້າຝົນປະຈໍາປີ ມີການປ່ຽນແປງ ຢູ່ລະຫວ່າງ -37% ເຖິງ -19%. ແຕ່ເດືອນພຶດສະພາ ຫາ ເດືອນກັນຍາ ປະລິມານນໍ້າຝົນ ຈະມີການເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ອາດສູງເຖິງ 49% ຂອງເດືອນກໍລະກົດ ໂດຍນໍາໃຊ້ແບບຈໍາລອງ RCP 8.5. ການປະເມີນ ໂດຍນໍາໃຊ້ ແບບຈໍາລອງ RCP 4.5 ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ປະລິມານນໍ້າຝົນ ຈະຫຼຸດລົງ ນ້ອຍກວ່າ 10% ໃນລະຫວ່າງເດືອນມິຖຸນາ ຫາ ເດືອນກັນຍາ ແຕ່ມີ ທ່າອ່ຽງເພີ່ມຂຶ້ນ ປະມານ 3% ເຖິງ 46% ໃນ ເດືອນກໍລະກົດ ຫາ ເດືອນທັນວາ.

ເຖິງແມ່ນວ່າ ສປປ ລາວ ຈະມີການປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ໃນລະດັບຕໍ່າກໍຕາມ (ປະມານ 50.000 GgCO₂eq ໃນປີ 2000, ຄາດຄະເນ 82.000 GgCO₂eq ໃນປີ 2020 ແລະ 104.000 GgCO₂eq ໃນ ປີ 2030), ແຕ່ປະເທດ ກໍມີຄວາມບອບບາງສູງ ຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ດັ່ງທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນັ້ນ. ໄພນໍ້າ ຖ້ວມ ໄດ້ສ້າງຜົນກະທົບຕໍ່ຫຼາຍຂະແໜງການ ໃນຂົງເຂດເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມ ເປັນຕົ້ນ ການກະສິກໍາ, ລະບົບ ຊົນລະປະທານ, ຂົວທາງ ແລະ ຜົນຜະລິດເສຍຫາຍ. ຜົນກະທົບດັ່ງກ່າວ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ ຄວາມໝັ້ນຄົງດ້ານສະບຽງ ອາຫານ ຫຼຸດລົງ. ໄພນໍ້າຖ້ວມ ໃນຊຸມປີຜ່ານມາ ໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບໜັກສົມຄວນ ໂດຍສະເພາະຕໍ່ ຜົນຜະລິດເຂົ້າ ບໍ່ ໄດ້ຕາມຄາດໝາຍ ຕົວຢ່າງ ໃນປີ 2017 ເນື້ອທີ່ນໍາ ຂອງ ສປປ ລາວ ປະມານ 30.000 ເຮັກຕາ ຖືກຜົນກະທົບ ຈາກ ໄພນໍ້າຖ້ວມ, ໄພແຫ້ງແລ້ງ ແລະ ຕົກກະແຕນ ລະບາດ (ສູນເສຍຜົນຜະລິດເຂົ້າປະມານ 130.000 ໂຕນ); ໃນປີ 2018 ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ຈາກພະຍຸລະດູຮ້ອນ ສອງທົ່ວ ຊຶ່ງເປັນສາເຫດໜຶ່ງເຮັດໃຫ້ເຂື່ອນເຊປຽນ-ເຊນໍ້າ ນ້ອຍພັງ ແລະ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ມີການສູນເສຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ທາງດ້ານຊີວິດ, ຊັບສິນ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ. ພ້ອມດຽວ ກັນນີ້, ເນື້ອທີ່ປູກເຂົ້າກໍຖືກທໍາລາຍ ຫລາຍກວ່າ 100.000 ເຮັກຕາ - ປະມານ 12% ຂອງ ເນື້ອທີ່ປູກເຂົ້າ ທັງໝົດ ທົ່ວປະເທດ, ຜົນຜະລິດເຂົ້າກໍຫຼຸດລົງ 20% ທຽບໃສ່ປີ 2017 ແລະ ສິ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ ປະຊາກອນ ປະມານ 750.000 ຄົນ. ນອກຈາກນັ້ນ, ກໍຍັງເຮັດໃຫ້ ລາຄາເຂົ້າ ແລະ ຄ່າຄອງຊີບ ສູງຂຶ້ນ, ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ພະຍາດ ຖອກທ້ອງ, ໄຂ້ຍຸງລາຍ, ພະຍາດລະບາດ ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃໝ່ ແລະ ກັບຄືນມາໃໝ່, ພະຍາດລະບາດ ຕາມລະດູການ ແລະ ໄຂ້ມະເລເລຍ ຫລາຍຂຶ້ນ, ເຮັດໃຫ້ ຄວາມທຸກຍາກ ຍິ່ງສາຫັດຂຶ້ນຕື່ມ ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ແມ່ຍິງ, ຊາວໜຸ່ມ , ຜູ້ເຖົ້າ ແລະ ຄົນທຸກຍາກ. ຕິຄາລາລວມແລ້ວ ຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ສູນເສຍທັງໝົດ ແມ່ນປະມານ 3.166,9 ຕື້ ກີບ (371 ລ້ານ ໂດລາສະຫະລັດ) ຫຼື ປະມານ 2,1% ຂອງລວມຍອດພະລິດຕະພັນແຫ່ງຊາດ. ດ້ານການເງິນ ສໍາລັບ ວຽກງານ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ສາມາດລະດົມທຶນໄດ້ປະມານ 350 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ ມາຈັດ ຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານດັ່ງກ່າວ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

1.4.2 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຍຸດທະສາດ ແລະ ວຽກງານ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໄລຍະຜ່ານມາ

ສປປ ລາວ ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ປັບປຸງຄວາມສາມາດ ເພື່ອ ແກ້ໄຂບັນຫາ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າ ອາກາດ, ໂດຍສອດຄ່ອງກັບ ສິນທິສັນຍາ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (UNFCCC) ລວມທັງ ບັນດາຂໍ້ ຕົກລົງຕ່າງໆ ຂອງ ກອງປະຊຸມ ລັດພາຄີ ສິນທິສັນຍາ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (COP), ນະໂຍບາຍ ແລະ ແຜນການພັດທະນາ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ໃນລະດັບສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ. ວຽກງານຕົ້ນຕໍທີ່ໄດ້ຈັດຕັ້ງ

ປະຕິບັດ ສັງລວມມີ ການປັບປຸງ ຄວາມພ້ອມໃນການຮັບມື, ການປັບປຸງ ແລະ ສ້າງນະໂຍບາຍ, ການປັບປຸງ ການຈັດຕັ້ງ, ການສ້າງເຄືອຂ່າຍ ແລະ ການປະສານງານ, ການສ້າງຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ການສຶກສາ ແລະ ການສ້າງຈິດສຳນຶກ, ການຄົ້ນຄວ້າ, ຂໍ້ມູນ-ຂ່າວສານ ແລະ ກົນໄກການເງິນ, ຊຶ່ງສັງລວມໄດ້ດັ່ງລຸ່ມນີ້.

1) ນະໂຍບາຍ ແລະ ນິຕິກຳ

ດຳລັດ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ທີ່ຖືກຮັບຮອງເອົາໃນປີ 2019 ຖືເປັນນະໂຍບາຍ ແລະ ກອບທິດທາງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ທີ່ຈຳເປັນ ແລະ ສຳຄັນ ໂດຍສະເພາະ ໃນວຽກງານຫຼຸດຜ່ອນການປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ, ວຽກງານສ້າງຄວາມທົນທານ ແລະ ປັບຕົວເຂົ້າກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຢູ່ ສປປ ລາວ. ດຳລັດດັ່ງກ່າວ ໄດ້ມອບໃຫ້ ກະຊວງ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ (ກຊສ) ມີບົດບາດນຳພາ ແລະ ປະສານງານກັບ ບັນດາກະຊວງ ແລະ ພາກສ່ວນຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພ້ອມກັນຮັບມືຢ່າງຕັ້ງໜ້າ ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ. ດຳລັດສະບັບນີ້ ຍັງໄດ້ເນັ້ນໜັກ ວຽກງານ: (1) ການສ້າງລະບົບຄຸ້ມຄອງ ຂໍ້ມູນ-ຂ່າວສານ ເພື່ອຊຸກຍູ້ ການປະສານງານ ການວາງແຜນ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, (2) ການປະເມີນ ແລະ ສ້າງແຜນທີ່ ຄວາມບອບບາງ ເພື່ອຊ່ວຍ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານ ການປັບຕົວເຂົ້າກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຂອງຊາດ ແລະ (3) ການສ້າງຕັ້ງ ຂອບເຂດໜ້າວຽກ ເພື່ອເພີ່ມການດູດຊຶມຊັບ ທາດກາກບອນ ແລະ ກະກຽມ ຍຸດທະສາດ ແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ແລະ ອື່ນໆ.

2) ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນງານ

ສປປ ລາວ ໄດ້ມີແຜນງານ ການປັບຕົວເຂົ້າກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແຫ່ງຊາດ (NAPA) ໃນປີ 2009, ຍຸດທະສາດ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນປີ 2010 ແລະ ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ໄລຍະ 2013 ຫາ 2020, ແຜນງານແຫ່ງຊາດ ການປະກອບສ່ວນ ແກ້ໄຂບັນຫາ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (NDC) ໃນປີ 2015 ແລະ 2020, ແຜນດຳເນີນງານ ດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ແລະ ປັບຕົວຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (TNA-TAP) ຂອງຂະແໜງການ ກະສິກຳ, ປ່າໄມ້ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ໃນປີ 2018.

ແຜນງານ ການປັບຕົວຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແຫ່ງຊາດ ໄດ້ກຳນົດ ຈຸດປະສົງ ດ້ານການປັບຕົວເຂົ້າກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ພ້ອມທັງໄດ້ກຳນົດ ວຽກງານບຸລິມະສິດ ດ້ານການປັບຕົວເຂົ້າກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນຂະແໜງການ ກະສິກຳ, ປ່າໄມ້, ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ແລະ ສາທາລະນະສຸກ. ໃນແຜນງານດັ່ງກ່າວ ຍັງມີຫລາຍໆບຸລິມະສິດ ທີ່ມີຄວາມສຳຄັນ ເຊັ່ນ ການເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ, ການເພີ່ມຄວາມທົນທານໃຫ້ແກ່ແນວພັນພືດ ແລະ ສັດລ້ຽງ ລວມທັງ ການນຳໃຊ້ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ແບບຍືນຍົງ.

ນອກຈາກນີ້ ຍັງໄດ້ເຊື່ອມສານວຽກງານການຄຸ້ມຄອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ເຂົ້າໃນ ຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນການ ຕ່າງໆ ເຊັ່ນ ແຜນພັດທະນາ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ ຄັ້ງທີ VIII, ຍຸດທະສາດ ການເຕີບໂຕສີຂຽວ ແຫ່ງຊາດ, ຂະແໜງການ ສາທາລະນະສຸກ, ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້.

3) ການສຳຫຼວດ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ

ສປປ ລາວ ໄດ້ນຳສົ່ງ ບົດສື່ສານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ສະບັບທຳອິດ (FNC) ໃນປີ 2000 ແລະ ສະບັບທີສອງ (SNC) ໃນປີ 2013, ບົດລາຍງານ ການສຳຫຼວດ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນ ທາດ

ອາຍເຮືອນແກ້ວ ທຸກສອງປີ (BUR) ໃນປີ 2020. ໃນປີ 1990 ສປປ ລາວ ເປັນປະເທດ ທີ່ດູດຊຶມຊັບ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ໃນລະດັບ 104.570 GgCO₂eq ແລະ ກາຍມາເປັນປະເທດປ່ອຍ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ໃນປີ 2000 ຊຶ່ງມີການປ່ອຍສຸດທິເທົ່າກັບ 41.764 GgCO₂eq. ໃນປີ 2014 ສປປ ລາວ ໄດ້ປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນແກ້ວສຸດທິ 24.099 GgCO₂eq. ໂດຍລວມແລ້ວ ຂົງເຂດ ການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ, ການປ່ຽນແປງ ການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ ແລະ ປ່າໄມ້ (LULUCF) ເປັນຂົງເຂດ ທີ່ປ່ອຍ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ຫຼາຍກວ່າ 70% ຂອງການປ່ອຍ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ທັງໝົດ, ສ່ວນທີ່ເຫລືອ ແມ່ນປ່ອຍຈາກ ຂະແໜງການ ພະລັງງານ, ສິ່ງເສດເຫຼືອ ແລະ ອຸດສາຫະກໍາ.

ດ້ານການຫລຸດຜ່ອນ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ, ນັບແຕ່ປີ 2009 ເປັນຕົ້ນມາ ສປປ ລາວ ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຫຼາຍກວ່າ 10 ໂຄງການ. ໂຄງການສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນນອນຢູ່ໃນຂະແໜງປ່າໄມ້, ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ກົນໄກພັດທະນາ ແບບສະອາດ (CDM), ການຫຼຸດຜ່ອນການທໍາລາຍປ່າໄມ້ ແລະ ເຮັດໃຫ້ປ່າໄມ້ເຊື່ອມໂຊມ (REDD+), ການຮ່ວມມືສອງຝ່າຍ ໃນການປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ (JCM) ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ທີ່ເໝາະ ສົມ ພາຍໃນປະເທດ (NAMA) ໃນຂະແໜງ ພະລັງງານ ແລະ ຂົນສົ່ງ.

4) ການສ້າງຄວາມທົນທານ ແລະ ການປັບຕົວເຂົ້າກັບ ການປ່ຽນແປງ ດິນຟ້າອາກາດ

ດັ່ງທີ່ກ່າວມາຂ້ອງເທິງ ສປປ ລາວ ເປັນປະເທດໜຶ່ງທີ່ມີຄວາມບອບບາງສູງ ຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ. ສະນັ້ນ, ວຽກງານການສ້າງຄວາມທົນທານ ແລະ ການປັບຕົວເຂົ້າກັບ ການປ່ຽນແປງ ດິນຟ້າອາກາດ ຈຶ່ງເປັນວຽກ ງານທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ ຂອງປະເທດ ໃນການປ້ອງກັນ, ຕ້ານ, ສະກັດກັ້ນ, ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ຈາກຜົນກະທົບຂອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ.

ນັບແຕ່ປີ 2009 ເປັນຕົ້ນມາ ສປປ ລາວ ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຫຼາຍກວ່າ 30 ໂຄງການ ໃນການສ້າງຄວາມ ທົນທານ ແລະ ການປັບຕົວເຂົ້າກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນຫຼາຍຂະແໜງການ ທີ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂດຍ ພາກສ່ວນຕ່າງໆ ຊຶ່ງເປັນສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງແຜນງານ ການປັບຕົວເຂົ້າກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ສ້າງ ແລະ ຈັດ ຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນດໍາເນີນງານ ການປັບຕົວແຫ່ງຊາດ (NAPA), ສໍາເລັດການສ້າງແຜນທີ່ຄວາມບອບບາງຈາກ ການ ປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນ 148 ເມືອງ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ (2021) ແລະ ລິເລີ່ມສ້າງ ແຜນງານແຫ່ງຊາດ ໃນການປັບຕົວເຂົ້າກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (NAP). ພ້ອມກັນນີ້ ໃນໄລຍະຜ່ານມາ ບັນດາຂະແໜງການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກໍ່ໄດ້ມີຄວາມພະຍາຍາມສູງ ໃນການດໍາເນີນວຽກງານ ການສ້າງຄວາມທົນທານ ແລະ ການປັບຕົວເຂົ້າ ກັບ ການປ່ຽນແປງ ດິນຟ້າອາກາດ.

ຂົງເຂດກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້: ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ພັດທະນາແນວພັນພືດ (ລວມທັງ ເຂົ້າ ແລະ ພືດຜັກ) ທີ່ ມີຄວາມທົນທານຕໍ່ໄພນໍ້າຖ້ວມ ຫຼື ແຫ້ງແລ້ງ, ນໍາໃຊ້ເຕັກນິກການຜະລິດກະສິກໍາທີ່ທັນສະໄໝ ເຊັ່ນ: ການນໍາໃຊ້ ເຮືອນຮົ່ມເຂົ້າໃນການເພາະປູກ, ການເກັບກັກນໍ້າ ແລະ ນໍາໃຊ້ນໍ້າແບບມີປະສິດທິພາບ, ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ລະບົບການບໍລິການຂໍ້ມູນອຸຕຸກະເສດ, ຍົກລະດັບຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າດ້ານກະສິກໍາ ແລະ ຄວາມທົນທານໃຫ້ແກ່ພື້ນຖານ ໂຄງລ່າງດ້ານກະສິກໍາ, ສົ່ງເສີມຄວາມຫຼາກຫຼາຍດ້ານຜົນລະປູກ ແລະ ການຜະລິດເປັນສິນຄ້າ.

ຂົງເຂດຊັບພະຍາກອນນໍ້າ: ໄດ້ຮັບຮອງ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ສະບັບປັບປຸງ, ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ, ບັນດານິຕິກຳລຸ່ມກົດໝາຍ, ແລະ ຄູ່ມືໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ການຄຸ້ມຄອງ, ການບໍລິຫານ ແລະ ການນໍາໃຊ້ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ. ພ້ອມດຽວກັນນີ້ ກໍ່ໄດ້ມີການປະເມີນ ຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຄວາມບອບບາງຂອງ ທີ່ດິນບໍລິເວນນໍ້າທີ່ສໍາຄັນ 2 ແຫ່ງຄື ບຶງກຽດໂງ່ງ ແລະ ເຊຈໍາພອນ ໂດຍ

ສິ່ງເສີມ ການສ້າງຄວາມທົນທານ ໃຫ້ແກ່ຊຸມຊົນທີ່ຢູ່ໃນ ແລະ ອ້ອມຮອບທີ່ດິນບໍລິເວນນ້ຳ ດັ່ງກ່າວ ແລະ ຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນດຳເນີນງານ ການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນອ່າງແມ່ນ້ຳຂອງ.

ຂົງເຂດໂຍທາທິການ, ຂົນສົ່ງ ແລະ ການພັດທະນາຕົວເມືອງ: ຂະແໜງການນີ້ໄດ້ ເຊື່ອມສານ ການເສີມ ສ້າງຄວາມທົນທານຕໍ່ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດເຂົ້າໃນ ຮ່າງແຜນຍຸດທະສາດ ການພັດທະນາຕົວເມືອງ ຮອດປີ 2030 ພ້ອມທັງພັດທະນາ ຄູ່ມືແນະນຳ ການພັດທະນາຕົວເມືອງ ແບບຍືນຍົງ ດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ. ໃນປະຈຸບັນ ໄດ້ ມີການລົງທຶນເຂົ້າໃນຫຼາຍໂຄງການ ເພື່ອປັບປຸງ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ໃຫ້ມີຄວາມທົນທານຕໍ່ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າ ອາກາດ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ຂົວທາງ, ຕຶກອາຄານ, ການປ້ອງກັນຕາຝັ່ງເຈື່ອນ, ປະຕູກັນນ້ຳ ແລະ ການປັບປຸງ ຮ່ອງ ລະບາຍນ້ຳໃນບັນດາຕົວເມືອງ ເພື່ອປ້ອງກັນນ້ຳຖ້ວມ. ພ້ອມດຽວກັນນີ້ ກໍໄດ້ມີການເອົາໃຈໃສ່ ເສີມສ້າງຄວາມທົນ ທານຂອງຕົວເມືອງ ໂດຍອີງໃສ່ລະບົບນິເວດ ແລະ ວາງແຜນງົບປະມານໃນການບຳລຸງຮັກສາ.

ຂົງເຂດສາທາລະນະສຸກ: ຜົນສຳເລັດສຳຄັນໃນຂົງເຂດນີ້ແມ່ນການສ້າງ ແລະ ຮັບຮອງເອົາຍຸດທະສາດດ້ານ ການປັບຕົວຂອງຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ປີ 2018 – 2025 ແລະ ແຜນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ປີ 2018 – 2020, ສ້າງຄູ່ຝຶກໃນຫົວຂໍ້ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ຜົນກະທົບຕໍ່ ສຸຂະພາບ ເພື່ອຝຶກອົບຮົມໃຫ້ແກ່ ພະນັກງານຂອງ ຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ໃນ 7 ແຂວງ, ສ້າງເຄື່ອງມືສື່ສານ ເພື່ອເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ຜົນກະທົບຕໍ່ສຸຂະພາບ ໃຫ້ແກ່ມວນຊົນ ໄດ້ຮັບຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈຂຶ້ນຕື່ມ. ນອກຈາກນີ້ “ໂຄງການເສີມຂະຫຍາຍ ການສະໜອງນ້ຳປະປາ, ສຸຂາພິບານ ແລະ ສຸ ຂະອະນາໄມ” ຈະຍັງປະກອບສ່ວນໃຫ້ແກ່ ວຽກງານການປັບຕົວເຂົ້າກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນ ຂະ ແໜງ ສາທາລະນະສຸກ ໂດຍການເຂົ້າເຖິງ ແຫຼ່ງນ້ຳສະອາດ ແລະ ການບໍລິການ ດ້ານສຸຂາພິບານ ໃນເຂດຊົນນະບົດ.

ຂົງເຂດພະລັງງານ: ຂະແໜງພະລັງງານ ໄດ້ມີການປະເມີນຄວາມບອບບາງ ແລະ ສ້າງແຜນດຳເນີນງານ ດ້ານຄວາມທົນທານ ຂອງຂະແໜງການດິນ, ຄູ່ມືແນະນຳ ກ່ຽວກັບ ຄວາມປອດໄພຂອງເຂື່ອນ ແລະ ແຜນດຳເນີນ ງານ ກ່ຽວກັບ ສະຖານະການສຸກເສີນ ຊຶ່ງເປັນການສ້າງຄວາມທົນທານ ແລະ ປັບຕົວເຂົ້າກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າ ອາກາດ. ນອກຈາກນີ້, ກໍຈະໄດ້ມີການຄຸ້ມຄອງອ່າງ ເກັບນ້ຳ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ນຳໃຊ້ໃນຫຼາຍຈຸດປະສົງ ເພື່ອ ເສີມສ້າງຄວາມທົນທານໃຫ້ແກ່ ຊຸມຊົນອ້ອມຂ້າງ ແລະ ສ້າງຜົນປະໂຫຍດໃຫ້ກັບ ຂະແໜງການອື່ນ ໂດຍການ ປັບປຸງ ມາດຕະການແກ້ໄຂບັນຫາ ໄພນ້ຳຖ້ວມ ແລະ ໄພແຫ້ງແລ້ງ.

ຂົງເຂດການສຶກສາ ແລະ ສ້າງຈິດສຳນຶກ: ໄດ້ມີການຮັບຮອງເອົາ ຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດ ດ້ານການສຶກສາ ແລະ ສ້າງຈິດສຳນຶກ ດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (2018 – 2025) ແລະ ວິໄສທັດ ຮອດປີ 2030. ມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດລາວ ເປັນຕົ້ນ ຄະນະວິທະຍາສາດສິ່ງແວດລ້ອມ ໄດ້ມີການສິດສອນ ວິຊາ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ວິຊາອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ. ນອກຈາກນີ້ ກໍ ໄດ້ມີການເຜີຍແຜ່ ແລະ ໂຄສະນາ ວຽກງານການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຜ່ານສື່ຕ່າງໆ ເພື່ອໃຫ້ສັງຄົມຮັບຮູ້ ແລະ ມີສ່ວນຮ່ວມໃນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

1.4.3 ຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍ

ສປປ ລາວ ຍັງມີ ຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍຫຼາຍຢ່າງ ໃນການດຳເນີນວຽກງານ ການປັບຕົວເຂົ້າກັບ ການ ປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ກໍຄື ການຫຼຸດຜ່ອນ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ແກ້ໄຂ ເປັນຕົ້ນ: ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ຄວາມຮູ້ ກ່ຽວກັບ ຜົນກະທົບຂອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດຕໍ່ ຂະແໜງການຕ່າງໆ, ການເຊື່ອມສານ ວຽກງານ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດເຂົ້າໃນ ແຜນການພັດທະນາຕ່າງໆ, ການປະສານງານ ລະຫວ່າງຂະແໜງການ

, ງົບປະມານ, ຄວາມສາມາດດ້ານເຕັກນິກວິຊາການ, ການເຂົ້າເຖິງເຕັກໂນໂລຊີທີ່ເໝາະສົມ, ລະບົບການຕິດຕາມ ກວດກາ ແລະ ການປະເມີນຜົນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ ການປັບຕົວເຂົ້າກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ.

1.5 ເຫດຜົນ ແລະ ຄວາມຈຳເປັນ ໃນການປັບປຸງ ຍຸດທະສາດ

ເຫດຜົນ ແລະ ຄວາມຈຳເປັນຕົ້ນຕໍ ສຳລັບການປັບປຸງ ຍຸດທະສາດສະບັບນີ້ ແມ່ນຍ້ອນບັນດາປັດໄຈພາຍ ໃນ ແລະ ພາຍນອກ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

ນັບຕັ້ງແຕ່ ສປປ ລາວ ໄດ້ຮັບຮອງ ຍຸດທະສາດ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນປີ 2010 ເປັນຕົ້ນມາ ໄດ້ ມີສະພາບ ແລະ ເຫດການ ປ່ຽນແປງຫຼາຍຢ່າງໃນດ້ານຕ່າງໆເປັນຕົ້ນ ສປປ ລາວ ໄດ້ຮັບຮອງເອົາ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມໃນປີ 2012 (ສະບັບປັບປຸງ) ແລະ ຍຸດທະສາດ ຂະແໜງຊັບພະຍາກອນທຳມະ ຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຮອດ 2030 ໃນປີ 2015, ເປົ້າໝາຍ ການພັດທະນາ ແບບຍືນຍົງ (SDGs) ແລະ ສັນຍາປາຣີ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດໃນປີ 2016, ຍຸດທະສາດການເຕີບໂຕສີຂຽວແຫ່ງຊາດ ໃນປີ 2018, ດຳລັດ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດໃນປີ 2019, ແຜນການເພື່ອຫຼຸດຜົນອອກຈາກ ສະຖານະ ພາບ ປະເທດ ດ້ອຍພັດທະນາ, ກາຍເປັນ ປະເທດກຳລັງພັດທະນາ ພາຍໃນປີ 2024 ແລະ ກາຍເປັນປະເທດ ທີ່ມີ ລາຍໄດ້ປານກາງຕໍ່າ ໃນປີ 2030 ແລະ ຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຈະປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນ ເປົ້າໝາຍ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນ ການປ່ອຍ ແລະ ການດູດຊຶມຊັບ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ໃຫ້ເປັນສູນ ໃນປີ 2050. ນອກຈາກນີ້ຍັງໄດ້ຮັບຮອງເອົາ ກົດໝາຍຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ (2017), ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ (2017) ແລະ ຍຸດທະສາດຮອດປີ 2030 (2019), ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ປ່າໄມ້ (2019), ກົດ ໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ທີ່ດິນ (2019) ແລະ ແຜນແມ່ບົດການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ (2018) ແລະ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມ ຄອງໄພພິບັດ (2019).

ສຳລັບຍຸດທະສາດການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ສະບັບທຳອິດທີ່ຮັບຮອງເອົາໃນປີ 2010 ນັ້ນ, ຜ່ານການ ທົບທວນ ແລະ ປະເມີນຜົນ ພົບວ່າ ຍັງບໍ່ຄວາມຄົບຖ້ວນ ຫຼື ມີຊ່ອງຫວ່າງ ຢູ່ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ: (1) ບໍ່ໄດ້ກຳນົດ ກອບ ເວລາສຳລັບວິໄສທັດ, ຄາດໝາຍ, ແຜນງານ; (2) ລະບົບຕິດຕາມກວດກາ, ປະເມີນ ແລະ ລາຍງານ ເຮັດໃຫ້ ປະເມີນຄວາມຄືບໜ້າ ແລະ ຜົນສຳເລັດໄດ້ຍາກ; (3) ກວມເອົາພຽງ 7 ຂະແໜງການ; (4) ກົນໄກທາງດ້ານການ ເງິນ, ການເຂົ້າເຖິງ ແລະ ການລະດົມທຶນ; (5) ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດປະສິດທິຜົນຍັງບໍ່ສູງເທົ່າທີ່ຄວນ; ຫຼາຍ ກົດຈະກຳ-ໂຄງການບໍ່ໄດ້ຮັບງົບປະມານ ແລະ ຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ເນື່ອງຈາກຂາດກົນໄກທາງດ້ານການເງິນ, ການ ເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນ ແລະ ການລົງທຶນ. ກົດຈະກຳສ່ວນໜຶ່ງຍັງບໍ່ສອດຄ່ອງ ຫຼື ຍາກຕໍ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ເປັນຕົ້ນ: (1) ການຫຼຸດຜ່ອນການປ່ອຍອາຍເມຕານຈາກນາເຂົ້າ ແລະ ສັດລ້ຽງ; (2) ການນຳໃຊ້ອາຍເມຕານ ທີ່ບັນຈຸໃນຊັ້ນຖ່ານ ທຶນ ແລະ ບໍ່ຖ່ານທຶນ. ນອກຈາກນັ້ນ, ອາດບໍ່ຕອບສະໜອງ ຫຼື ສອດຄ່ອງກັບນະໂຍບາຍທີ່ສ້າງຫຼັງ 2010 ທີ່ກ່າວ ມາ ເຊັ່ນ: ນະໂຍບາຍ ແລະ ແຜນການກ່ຽວກັບ ການພັດທະນາ ແບບຍືນຍົງ, ເຕີບໂຕສີຂຽວ, ດຳລັດວ່າດ້ວຍ ການ ປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ.

ສະພາບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດຢູ່ໃນລະດັບໂລກ ແລະ ສປປ ລາວ ໄດ້ມີການປ່ຽນແປງຢ່າງໄວວາ, ສະຫຼັບສັບຊ້ອນ ແລະ ຄາດຄະເນໄດ້ຍາກ ເປັນຕົ້ນ: ການປ່ຽນແປງອຸນຫະພູມ, ປະລິມານນໍ້າຝົນ ໄດ້ມີການ

ປ່ຽນແປງກະທັນຫັນ, ພື້ນທີ່ຄວາມບອບບາງ, ປະລິມານການປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ, ພະຍຸ, ໄພນໍ້າຖວມ ຖີ່ຂຶ້ນ ແລະ ຮຸນແຮງຂຶ້ນ, ໄພແຫ້ງແລ້ງແກ່ຍາວຂຶ້ນ. ໃນຂະນະດຽວກັນນີ້ ປະຊາຄົມໂລກ ກໍ່ໄດ້ຮັບຮອງເອົາ ສັນຍາປາຣີ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນປີ 2015 ຊຶ່ງໄດ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ບັນດາປະເທດພາຄີຕ້ອງໄດ້ປັບປຸງ ຍຸດທະສາດ, ແຜນງານແຫ່ງຊາດ ການປະກອບສ່ວນແກ້ໄຂບັນຫາ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ປະຕິບັດມາດຕະການຢ່າງຈິງຈັງ ເພື່ອຄວບຄຸມ ອຸນນະພູມສະເລ່ຍຂອງໂລກ ບໍ່ໃຫ້ເກີນ 2°C ຫຼື ດີທີ່ສຸດບໍ່ໃຫ້ເກີນ 1,5°C ແລະ ເສີມສ້າງຄວາມທົນທານ ແລະ ປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ.

ປີ 2030 ຖືເປັນຂີດໝາຍທີ່ສໍາຄັນໜຶ່ງ ໃນລະດັບໂລກ ຊຶ່ງປະຊາຄົມໂລກ ລວມທັງ ສປປ ລາວ ຈະໄດ້ປະເມີນຄືນ ແລະ ປັບປຸງ ເປົ້າໝາຍ ການພັດທະນາ ແບບຍືນຍົງ ແລະ ທີ່ປະຊາຄົມໂລກ ຈະໄດ້ມີການທົບທວນ ຄວາມຄືບໜ້າ ແລະ ຜົນສໍາເລັດ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ສັນຍາປາຣີ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນຊ່ວງ 10 ປີ ທໍາອິດ ໂດຍສະເພາະ ສະພາບການບັນລຸເປົ້າໝາຍ ກ່ຽວກັບ ການຄວບຄຸມ ການເພີ່ມຂຶ້ນອຸນຫະພູມຂອງໂລກ.

ດ້ວຍເຫດຜົນ, ປັດໃຈພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກ ທີ່ກ່າວມາທັງໝົດຂ້າງເທິງນັ້ນ ຈຶ່ງເຫັນວ່າມີຄວາມຈໍາເປັນ ແລະ ສໍາຄັນໃນການປັບປຸງ ຍຸດທະສາດ ສະບັບນີ້ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບ ສະພາບການ, ນະໂຍບາຍ, ທິດທາງ ແລະ ກອບຂອງ ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ທັງເປັນການເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ຕາມທິດຍືນຍົງ ແລະ ສີຂຽວ.

ພາກທີ II: ຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນງານ ຮອດປີ 2030

2.1 ເປົ້າໝາຍລວມ ແລະ ຄາດໝາຍສູ້ຊົນ

ສປປ ລາວ ໄດ້ວາງເປົ້າໝາຍລວມ ເພື່ອບັນລຸຄາດໝາຍສູ້ຊົນ ຫຼຸດຜ່ອນການປ່ອຍ ແລະ ເພີ່ມການດູດຊຶມ ຊັບ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວໃຫ້ເປັນສູນ ໃນປີ 2050 ແລະ ສາມາດ ປ້ອງກັນ, ທົນທານ, ປັບຕົວ, ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ພື້ນຟູຜົນກະທົບຈາກ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໄດ້ໂດຍພື້ນຖານ ເພື່ອຮັກສາຄວາມປອດໄພ ຕໍ່ຊີວິດ, ສຸຂະພາບ, ຊັບສິນ, ສິ່ງແວດລ້ອມ, ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ, ສາກົນ, ຊຸກຍູ້ ແລະ ປະກອບສ່ວນ ການພັດທະນາ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຕາມທິດຍືນຍົງ ແລະ ສີຂຽວ ແລະ ຄາດໝາຍສູ້ຊົນ ຮອດປີ 2030 ຄື: 1) ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນດ້ານນະໂຍບາຍ, ການຈັດຕັ້ງ, ຊັບພະກອນມະນຸດ, ການເງິນ, ການປະສານງານ, ການຮ່ວມມື, ການຄົ້ນຄວ້າ, ການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ການສຶກສາ ແລະ ສ້າງຈິດສໍານຶກ ແລະ ສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານຮັບມື ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ ສູງຂຶ້ນ ກວ່າເກົ່າ ຢູ່ໃນຂະແໜງການຕ່າງໆ ແລະ 2) ສູ້ຊົນເພື່ອໃຫ້ບັນລຸຄາດໝາຍ ລຸ່ມນີ້:

- 1) ສູ້ຊົນເຊື່ອມສານ ນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການ ແຫ່ງຊາດ, ຂອງຂະແໜງການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຫຼັກ ເຊັ່ນ: ຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່, ໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ, ອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ, ກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້, ສາທາລະນະສຸກ, ສຶກສາ, ແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ມີຄວາມບອບບາງໄດ້ ເຊື່ອມສານ ແລະ ກໍານົດມາດຕະການ ການຄຸ້ມຄອງ ວຽກງານ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

ຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນ, ພຽງພໍ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ. ບັນດາໂຄງການ ພັດທະນາ ແລະ ໂຄງການລົງທຶນຕ່າງໆ ທີ່ຕ້ອງໄດ້ ສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ເບື້ອງຕົ້ນ ແລະ ແບບລະອຽດ ຕ້ອງໄດ້ມີການປະເມີນ ແລະ ມີແຜນຄຸ້ມຄອງ ຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຜົນກະທົບ ຕໍ່ກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ;

- 2) ສູ້ຊິນ ຍົກລະດັບຄວາມສາມາດ ແລະ ເສີມສ້າງ ຄວາມທົນທານ ໃຫ້ໄດ້ລະດັບປານກາງ ຫາ ສູງ ໃຫ້ແກ່ຕົວເມືອງ, ຊົນນະບົດ, ຊຸມຊົນ, ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ລະບົບການຜະລິດ-ການບໍລິການ ແລະ ລະບົບນິເວດ ຫຼື ມີຄວາມສາມາດຫຼຸດຜ່ອນ ຄວາມບອບບາງ, ຄວາມສ່ຽງຈາກ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ໄພພິບັດ ໃຫ້ໄດ້ໂດຍພື້ນຖານ ໂດຍມີດັດສະນີຄວາມບອບບາງ ຕໍ່າ ຫາ ກາງຕໍ່າ;
- 3) ສູ້ຊິນ ຫຼຸດຜ່ອນ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວໃຫ້ໄດ້ 60% ໂດຍທຽບໃສ່ ລະດັບການປ່ອຍຕາມປົກກະຕິ (BAU) ໃນປີ 2030;
- 4) ສູ້ຊິນ ຫຼຸດຜ່ອນ ຜົນກະທົບຂອງ ໄພພິບັດ ຕໍ່ເສດຖະກິດ ຫຼື ລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ ໃຫ້ໜ້ອຍກວ່າ 0,2%, ຫຼຸດຜ່ອນ ຜົນກະທົບຂອງ ໄພພິບັດ ຕໍ່ປະຊາກອນ ໃຫ້ໜ້ອຍກວ່າ 120.000 ຄົນ ພາຍໃນປີ 2030 ແລະ ກາຍເປັນປະເທດ ປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນແກ້ວຕໍ່າ ໂດຍຫຼຸດຜ່ອນການປ່ອຍ ສຸດທິ ໃຫ້ໜ້ອຍກວ່າ 1,2 ໂຕນ/ຄົນ/ປີ, ການເພີ່ມເນື້ອທີ່ປ່າໄມ້ໃຫ້ໄດ້ 70% ຂອງເນື້ອທີ່ປະເທດ ແລະ ການນໍາໃຊ້ພະລັງງານທົດແທນກວມເອົາ 30% ຂອງການນໍາໃຊ້ພະລັງງານທັງໝົດ ໃນປະເທດ ພາຍໃນປີ 2030.

2.2 ຫຼັກການພື້ນຖານ

ຍຸດທະສາດ ສະບັບນີ້ ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການພື້ນຖານ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

1. ຄວາມຈໍາເປັນ, ຄວາມສອດຄ່ອງ ແລະ ການເຊື່ອມໂຍງ: ຮັບປະກັນຄວາມສອດຄ່ອງ ແລະ ສິ່ງເສີມການພັດທະນາ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຕາມທິດຍືນຍົງ ແລະ ສີຂຽວ, ສອດຄ່ອງກັບ ສະພາບເງື່ອນໄຂຂອງປະເທດ, ການເຊື່ອມໂຍງກັບ ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ດ້ານການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ;
2. ການເຊື່ອມສານ ວຽກງານ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ: ເຊື່ອມສານ ວຽກງານ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ເຂົ້າເປັນອົງປະກອບທີ່ສໍາຄັນໃນ ບັນດານະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ແຜນງານ, ແຜນການ, ໂຄງການ ພັດທະນາ ແລະ ໂຄງການລົງທຶນຕ່າງໆ;
3. ການເສີມສ້າງ ສະພາບແວດລ້ອມ ທີ່ເອື້ອຍອໍານວຍ: ປັບປຸງ ແລະ ພັດທະນາ ນະໂຍບາຍ, ການກຽມຄວາມພ້ອມ ດ້ານການເງິນ ແລະ ເຕັກນິກ ເພື່ອສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ວຽກງານ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ;
4. ການຮ່ວມມື, ການປະສານງານ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມງານ: ເສີມຂະຫຍາຍ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ດ້ານການປະສານງານ, ການຮ່ວມມື, ການເປັນຄູ່ຮ່ວມງານ ແລະ ສ້າງເຄືອຂ່າຍກັບ ຂະແໜງການຂອງລັດ, ພາກສ່ວນທຸລະກິດ, ເອກະຊົນ, ຊຸມຊົນ, ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນຕ່າງໆ ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ;

5. **ການຍົກລະດັບ ຄວາມສາມາດ:** ສ້າງຄວາມສາມາດ ດ້ານການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄະລາກອນ ສໍາລັບ ວຽກງານຄຸ້ມຄອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນຂະແໜງການຂອງລັດ, ສະຖາບັນການສຶກສາ ຄົ້ນຄວ້າ, ພາກສ່ວນທຸລະກິດ, ເອກະຊົນ ແລະ ຊຸມຊົນ ໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ;
6. **ການແກ້ໄຂບັນຫາ ແບບຍຸດທະສາດ, ມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ມີຜົນປະໂຫຍດຮ່ວມກັນ:** ສົ່ງເສີມ ການ ພັດທະນາ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ການແກ້ໄຂບັນຫາ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ທີ່ມີລັກສະນະ ຍຸດທະສາດ, ແບບມີສ່ວນຮ່ວມ, ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ ດ້ານການລົງທຶນ, ມີຕະຫລາດ ຮອງຮັບ ແລະ ສ້າງຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດໃຫ້ ຫຼາຍຂຶ້ນເຂດ, ຂະແໜງການ ແລະ ຊຸມຊົນ;
7. **ເຄື່ອງມື ດ້ານການເງິນ ທີ່ເໝາະສົມ:** ສົ່ງເສີມ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມໃນການເຂົ້າເຖິງ, ຈັດສັນ ງົບປະມານ, ພັດທະນາລະບົບ ແລະ ກົນໄກການເງິນ ທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອຮັບປະກັນ ການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດ ວຽກງານຄຸ້ມຄອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ;
8. **ການສຶກສາ, ສ້າງຈິດສໍານຶກ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມ ຂອງມວນຊົນ:** ສົ່ງເສີມ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມ ໃນວຽກງານການຄຸ້ມຄອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນລະບົບການສຶກສາ, ເພີ່ມຈິດສໍານຶກ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບ, ການມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ການປະກອບສ່ວນ ຂອງມວນຊົນ ເຂົ້າໃນການຄຸ້ມຄອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ;
9. **ການຄຸ້ມຄອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ສອດຄ່ອງກັບ ຫຼັກການ ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ການປົກຮັກສາຊີວະນາໆພັນ, ການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ແລະ ວຽກງານອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ:** ຖືເອົາ ວຽກງານການປ້ອງກັນ ເປັນວຽກງານຕົ້ນຕໍ ແລະ ແກ້ໄຂ, ຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບ ຈາກການປ່ຽນແປງດິນ ຟ້າອາກາດ ເປັນວຽກງານສໍາຄັນ, ນໍາໃຊ້ ວິທີການ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ເໝາະສົມ, ມີຄວາມໂປ່ງໃສ, ມີຈັນຍາບັນ, ຜູ້ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ຜູ້ນໍາໃຊ້ ເປັນຜູ້ຈ່າຍ, ສົ່ງເສີມ ຍ້ອງຍໍ ຫຼື ນະໂຍບາຍ ອື່ນໆ ຕໍ່ຜູ້ທີ່ມີຜົນງານທີ່ດີເດັ່ນ;
10. **ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ຄວາມເປັນເຈົ້າການ:** ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນໃຈກາງໃນການປະສານງານ, ທຸກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນເຈົ້າການປະສານ ສົມທົບ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຫຼັກການຂ້າງເທິງນັ້ນ ຕາມໜ້າທີ່ ແລະ ພາລະບົດບາດ ຂອງຂະແໜງ ການຕົນ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ.

2.3 ຍຸດທະສາດ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການ ບຸລິມະສິດ ຮອດປີ 2030

ສປປ ລາວ ຈະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ 3 ຍຸດທະສາດຕົ້ນຕໍ ແຕ່ນີ້ ຮອດປີ 2030 ດັ່ງນີ້:

2.3.1. ຍຸດທະສາດ ການເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນ ການປ້ອງກັນ, ສ້າງຄວາມທົນທານ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນ ການປັບຕົວ, ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ພື້ນຟູ ຜົນກະທົບຈາກ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ

1. ພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ລາຍງານ ກ່ຽວກັບ ການປ່ຽນແປງ ແລະ ພັດທະນາ ລະບົບເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ ກ່ຽວກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ລວມທັງ ການຕິດຕາມ, ການສື່ສານ, ແຜນຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ ແລະ ພື້ນຟູພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ໄພພິບັດ;

2. ພັດທະນາ, ນຳໃຊ້ ແລະ ຖ່າຍທອດ ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ທັນສະໄໝ ແລະ ເໝາະສົມ ໃນການເຕືອນໄພ, ປ້ອງກັນ, ຕ້ານ, ສະກັດກັ້ນ, ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຜົນກະທົບ, ສ້າງຄວາມທົນທານ ແລະ ຄວາມສາມາດ ໃນການປັບຕົວເຂົ້າກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ;
3. ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ດ້ານການຈັດຕັ້ງ, ພັດທະນາ ຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ລວມທັງ ຄວາມຮູ້ ແລະ ຄວາມສາມາດ ໃນດ້ານຕ່າງໆ ເພື່ອຮັບປະກັນໃນ ການສ້າງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ, ລະບົບການວາງແຜນ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ເພື່ອການປັບຕົວ ແລະ ສ້າງຄວາມທົນທານຕໍ່ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ;
4. ສົ່ງເສີມ ແລະ ປຸກລະດົມ ການສຶກສາ, ສ້າງຈິດສຳນຶກ ເພື່ອຍົກສູງຄວາມຮູ້, ສະຕິ, ຄວາມຕື່ນຕົວ, ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນ ພຶດຕິກຳທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ໄພພິບັດ;
5. ເສີມສ້າງ ສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ເອື້ອອຳນວຍ, ຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມ ແລະ ບັງຄັບໃຊ້ ມາດຕະການ ສຳລັບ ການປ້ອງກັນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ພື້ນຟູ ຜົນກະທົບ ຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ;
6. ເສີມສ້າງ ຄວາມທົນທານ, ຄວາມສາມາດໃນ ການປັບຕົວ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ລະບົບການຜະລິດ, ທຸລະກິດ, ບໍລິການ, ລະບົບນິເວດ ແລະ ຊຸມຊົນ ກໍ່ຄືທຸກຂະແໜງການ ແລະ ລະດັບ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ.

2.3.2. ຍຸດທະສາດ ການເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນ ການປ້ອງກັນ, ຄວບຄຸມ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ

1. ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນ ການສຳຫຼວດ, ວາງແຜນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຄວບຄຸມ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ;
2. ເສີມຂະຫຍາຍ ການປະຢັດ ແລະ ນຳໃຊ້ ພະລັງງານ ແລະ ຊັບພະຍາກອນຕ່າງໆ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ;
3. ເສີມຂະຫຍາຍ ການພັດທະນາ ແລະ ການນຳໃຊ້ ພະລັງງານ ທົດແທນ ແລະ ພະລັງງານ ທາງເລືອກເປັນມິດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ປ່ອຍກາກບອນຕ່ຳ;
4. ເສີມຂະຫຍາຍ ການພັດທະນາ ແລະ ການຊົມໃຊ້ ເຕັກໂນໂລຊີ, ກົນໄກ ການພັດທະນາ ທີ່ສະອາດ, ເປັນມິດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ປ່ອຍກາກບອນຕ່ຳ, ເຕັກໂນໂລຊີດັກຈັບ ແລະ ເກັບກັກ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ຢູ່ໃນຂະແໜງການ ທີ່ເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ;
5. ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍ ການດູດຊຶມຊັບ ແລະ ເກັບກັກ ທາດອາຍກາກບອນ ຂອງລະບົບນິເວດ ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພື້ນຟູປ່າໄມ້, ດິນທາມ ແລະ ດິນກາກບອນ;
6. ສົ່ງເສີມ ການຜະລິດ, ການປຸງແຕ່ງ, ການດຳເນີນກິດຈະການ, ການບໍລິການ ແລະ ການກຳຈັດ ສິ່ງເສດເຫຼືອໃຫ້ໄດ້ຕາມຕະຖານພາຍໃນ ແລະ ສາກົນ ດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ການຄວບຄຸມ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ;
7. ສົ່ງເສີມ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍ ການພັດທະນາ ແລະ ປັບປຸງຜັງເມືອງ, ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ໂຍທາທິການ, ລະບົບການຂົນສົ່ງ, ໂດຍສານ, ສິນຄ້າ ແລະ ການສັນຈອນ ດ້ວຍພາຫະນະທີ່ນຳໃຊ້ໄຟຟ້າ ແລະ ບໍ່ນຳໃຊ້ນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟ;
8. ສົ່ງເສີມ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍ ການຄຸ້ມຄອງ ສິ່ງເສດເຫຼືອ ທີ່ປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນແກ້ວຕ່ຳ ລວມທັງ ການຫຼຸດຜ່ອນ, ການນຳໃຊ້ຄືນ, ການຜະລິດຄືນ (3R) ແລະ ການປ່ຽນສິ່ງເສດເຫຼືອ ໃຫ້ເປັນພະລັງງານ;

- ສ້າງຄວາມສາມາດ ແລະ ສົ່ງເສີມ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນິຕິກຳ ແລະ ມາດຕະການ ສຳລັບ ການຄວບຄຸມ ການປ່ອຍ ແລະ ເພີ່ມການຊົມຊັບ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ.

2.3.3. ຍຸດທະສາດ ການເຊື່ອມສານ ແລະ ສ້າງສະພາບແວດລ້ອມ ທີ່ເອື້ອຍອຳນວຍ ສຳລັບ ການຄຸ້ມຄອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ

- ເຊື່ອມສານ ບັນດາເປົ້າໝາຍ ແລະ ວຽກງານການຄຸ້ມຄອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ເຂົ້າໃນຂະແໜງ ການຕ່າງໆ;
- ພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ລະບົບການ, ແຜນງານ ແລະ ກົນໄກ ການເງິນ ກ່ຽວກັບ ການຄຸ້ມຄອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ;
- ປັບປຸງ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍ ການປະສານງານ ແລະ ການຮ່ວມມື ພາຍໃນ ແລະ ສາກົນ;
- ພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ບັນດາ ແຜນການ ແລະ ໂຄງການ ຄວາມກຽມພ້ອມ ກ່ຽວກັບ ການຄຸ້ມຄອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ;
- ປັບປຸງ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍ ການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ ວຽກງານ ການຄຸ້ມຄອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ.

2.4 ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການ ບຸລິມະສິດ ຮອດປີ 2030

ຍຸດທະສາດ ສະບັບນີ້ ປະກອບດ້ວຍ 9 ແຜນງານ ດັ່ງທີ່ໄດ້ສັງລວມໃນຕາຕະລາງລຸ່ມນີ້. ບັນດາໂຄງການ ໃນແຕ່ລະແຜນງານ ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນ ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ.

ຕາຕະລາງ 1 ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການ ບຸລິມະສິດ ຮອດປີ 2030

ລດ	ແຜນງານ	ຈຸດປະສົງ
1	ພັດທະນາ, ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ແລະ ລາຍ ງານ ສະພາບ, ເຫດການ ແລະ ຜົນກະທົບ ຂອງການປ່ຽນແປງ ດິນຟ້າອາກາດ	ແຜນງານ 1 ນີ້ແມ່ນເປັນການຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະ ສາດທີ 2.3.1 ແລະ 2.3.2. ຈຸດປະສົງຕົ້ນຕໍແມ່ນ ເພື່ອໃຫ້ມີຂໍ້ມູນທີ່ດີ ແລະ ພຽງພໍ ສຳລັບການຕັດສິນໃຈ ແລະ ວາງແຜນ ຄຸ້ມຄອງ ການ ປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ ແລະ ຫັນ ການ.
2	ເສີມສ້າງຄວາມທົນທານ, ຄວາມ ສາມາດໃນ ການປັບຕົວເຂົ້າກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຂອງ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ລະບົບການ ຜະລິດ, ທຸລະກິດ, ບໍລິການ, ລະບົບນິເວດ ແລະ ຊຸມຊົນ ກໍ່ຄື ທຸກຂະແໜງການ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ	ແຜນງານ 2 ນີ້ແມ່ນເປັນການຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະ ສາດທີ 2.3.1. ໂດຍລວມແລ້ວ ຈຸດປະສົງຂອງ ແຜນງານນີ້ ແມ່ນເພື່ອ ເຮັດໃຫ້ ລະບົບ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ນິເວດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ມີ ຄວາມທົນທານ, ຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວສູງ, ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ, ຜົນກະທົບ ແລະ ພື້ນຖານໄດ້ໄວຈາກຜົນກະທົບຂອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າ ອາກາດ.

3	ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນ ການ ການສໍາຫຼວດ, ຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ລາຍງານ ກ່ຽວກັບ ທາດ ອາຍເຮືອນແກ້ວ	ແຜນງານ 3 ນີ້ແມ່ນເປັນການຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຍຸດທະ ສາດ 2.3.2 ແນໃສ່ເພື່ອ ຍົກລະດັບຄວາມສາມາດຂອງ ການຈັດຕັ້ງລັດ, ເອກະຊົນ ແລະ ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ ແລະ ລະດັບ ຄວາມສົມບູນ, ຄວາມ ຊັດເຈນ ແມ່ນຍໍາ ແລະ ໂປ່ງໃສ ຂອງການ ຄິດໄລ່, ປະເມີນ ການປ່ອຍ ແລະ ການດູດຊຶມຊັບ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ, ຊຶ່ງເປັນພື້ນຖານສໍາຄັນ ສໍາລັບ ການວາງແຜນ ຫລຸດຜ່ອນ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ.
4	ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃນການ ຄວບຄຸມ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນ ທາດ ອາຍເຮືອນແກ້ວ ການໃນຂະແໜ ງການຕ່າງໆ	ແຜນງານ 4 ນີ້ແມ່ນເປັນການຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະ ສາດ 2.3.2, ແລະ ເພື່ອເປັນການປະກອບສ່ວນຕໍ່ ເບົ້າໝາຍ ການ ຫຼຸດຜ່ອນ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ແລະ ການເຕີບໂຕສີຂຽວ ໄປພ້ອມໆກັນກັບ ການສົ່ງເສີມເຕັກໂນໂລຊີ, ພູມປັນຍາ ແລະ ກິດຈະການກ່ຽວກັບ ເຕັກໂນ ໂລຊີສີຂຽວ ແລະ ເປັນມິດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ໃນແຜນງານທີ 5.
5	ພັດທະນາ, ນໍາໃຊ້ ແລະ ຖ່າຍ ທອດ ເຕັກໂນໂລຊີ	ແຜນງານ 5 ນີ້ແມ່ນເປັນການຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະ ສາດ 2.3.1 ແລະ 2.3.2.
6	ສົ່ງເສີມ ການສຶກສາ ແລະ ສ້າງ ຈິດສໍານຶກ ກ່ຽວກັບ ການ ປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ	ແຜນງານ 6-9 ນີ້ແມ່ນເປັນການຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດ ທະສາດ 2.3.3, ຊຶ່ງເປັນຍຸດທະສາດຊຸກຍູ້ ສົ່ງເສີມ ຍຸດທະສາດ 2.3.1 ແລະ 2.3.2. ຈຸດປະສົງສະເພາະແມ່ນເພື່ອ:
7	ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ດ້ານ ການເງິນ ໃນການຄຸ້ມຄອງ ການ ປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ	<ul style="list-style-type: none"> - ຍົກສູງ ການໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນ, ຄວາມຮູ້, ຈິດສໍານຶກ ແລະ ການຮ່ວມ ມື ແລະ ປະກອບສ່ວນ ຂອງສັງຄົມ, ຊຸມຊົນ ແລະ ທຸກຂະແໜງ ການ ໃນການຄຸ້ມຄອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ - ໃຫ້ມີສະພາບແວດລ້ອມ ລວມທັງ ນະໂຍບາຍ ແລະ ເງື່ອນໄຂ ທີ່ເອື້ອຍອໍານວຍ ແລະ ຄວາມພ້ອມດ້ານຕ່າງໆ - ໃຫ້ມີການຈັດຕັ້ງ ແລະ ລະບົບຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ ທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ມີຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ທີ່ພຽງພໍ ສໍາລັບ ການຄຸ້ມຄອງ ບໍລິຫານ ວຽກງານ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ
8	ເຊື່ອມສານ, ສ້າງສະພາບແວດ ລ້ອມ ທີ່ເອື້ອຍອໍານວຍ ໃນ ການ ຄຸ້ມຄອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າ ອາກາດ	
9	ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານ ການຈັດຕັ້ງ, ຊັບພະຍາກອນ ມະນຸດ ຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ ວຽກ ງານ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ	

ພາກທີ III: ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ການຕິດຕາມກວດກາ, ການປະເມີນຜົນ ແລະການລາຍງານ

3.1 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ກະຊວງ ຊັບພະຍາກອນ ທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໂດຍສະເພາະ ກົມຄຸ້ມຄອງ ການປ່ຽນແປງດິນ ຟ້າອາກາດ ເປັນຈຸດປະສານງານ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຍຸດທະສາດ ສະບັບນີ້, ໂດຍປະສານສົມທົບກັບ ຂະແໜງ ການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ໜ້າວຽກຕົ້ນຕໍລວມມີ:

- 1) ເຜີຍແຜ່ ແລະ ສື່ສານ ຍຸດທະສາດ ສະບັບນີ້ໃຫ້ແກ່ ຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ກຸ່ມເປົ້າໝາຍ ໃຫ້ທົ່ວເຖິງ;
- 2) ສ້າງ ແຜນງານ, ໂຄງການ ແລະ ແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ລະອຽດ ລວມທັງ ກົນໄກ ແລະ ແຜນການດ້ານການເງິນ ສໍາລັບ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ. ບັນດາແຜນງານ ແລະ ໂຄງການ ຕ້ອງໄດ້ຄໍານຶງເຖິງ ຄວາມສອດຄ່ອງ ແລະ ຜົນທະທົບ ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ລວມທັງ ຄວາມສະ ໜີພາບ ທາງດ້ານບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ແລະ ກຸ່ມຄົນທີ່ມີຄວາມບອບບາງ;
- 3) ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ແລະ ເຮັດວຽກຢ່າງໃກ້ສິດ ຮ່ວມກັບບັນດາກະຊວງ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງ ໃນທຸກຂະແໜງການ ແລະ ທຸກລະດັບ ສ້າງແຜນປະຕິບັດງານ ຫຼື ເສື່ອມສານ ວຽກງານຄຸ້ມຄອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ເຂົ້າໃນຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນການ ພ້ອມທັງ ສ້າງຕັ້ງ ໜ່ວຍງານ ຫຼື ແຕ່ງຕັ້ງ ຜູ້ຮັບຜິດຊອບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນການຂອງຕົນ ແລະ ປະສານງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຍຸດທະສາດ ສະບັບນີ້;
- 4) ງົບປະມານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຍຸດທະສາດ ແມ່ນໄດ້ມາຈາກ ກອງທຶນການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຊຶ່ງເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງ ກອງທຶນປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ (EPF). ນອກນີ້ ກໍໄດ້ມາຈາກ ການລະດົມທຶນຈາກແຫຼ່ງທຶນອື່ນໆ ຈາກກອງທຶນສາກົນ ສໍາລັບວຽກງານ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ເປັນຕົ້ນ ກອງທຶນສີຂຽວ ສໍາລັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ສາກົນ (GCF), ກອງທຶນເພື່ອການປັບຕົວເຂົ້າກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (AF), ກອງທຶນ ສໍາລັບປະເທດດ້ອຍພັດທະນາ (LDCF), ກອງທຶນສິ່ງແວດລ້ອມໂລກ (GEF), ແຫຼ່ງທຶນ ທີ່ໄດ້ຮັບຈາກ ການຮ່ວມມືສອງຝ່າຍ, ການຮ່ວມມືຫຼາຍຝ່າຍ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາສາກົນຕ່າງໆ ແລະ ແຫຼ່ງທຶນອື່ນໆ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໃນ ດໍາລັດວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ.

3.2 ການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ການປະເມີນຜົນ

3.2.1 ລະບົບ ການຕິດຕາມກວດກາ, ການລາຍງານ ແລະ ການຍັ້ງຍືນ

ສປປ ລາວ ມີຄວາມຈໍາເປັນ ໃນການຕິດຕາມກວດກາ, ປະເມີນ ແລະ ລາຍງານ ຄວາມຄືບໜ້າ ແລະ ຜົນຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດ ລວມທັງ ເປົ້າໝາຍ ດ້ານການຄຸ້ມຄອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນແຕ່ລະປີ. ລະບົບ ການຕິດຕາມກວດກາ, ການລາຍງານ ແລະ ການຍັ້ງຍືນ ຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນໃນປີ 2022 ໂດຍສອດຄ່ອງ ແລະ ຕາມພັນທະຂອງ ສປປ ລາວ ພາຍໃຕ້ ສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາປາຣີ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (ລາຍລະອຽດ ໄດ້ລະບຸໃນ ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ) ແລະ ສຸມໃສ່ ການຕິດຕາມກວດກາ, ການລາຍງານ ແລະ ການຍັ້ງຍືນ ບັນດາໜ້າວຽກລຸ່ມນີ້:

- ແຜນງານແຫ່ງຊາດ ການປະກອບສ່ວນແກ້ໄຂບັນຫາ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ບົດສື່ສານແຫ່ງຊາດ ແລະ ບົດລາຍງານ ທຸກສອງປີ ລວມທັງ ການສໍາຫຼວດ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ, ຄວາມຄືບໜ້າ ແລະ ຜົນທະທົບ ຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ມາດຕະການຫລຸດຜ່ອນ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ, ການປັບຕົວ ແລະ ການເພີ່ມຄວາມທົນທານຕໍ່ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ;
- ເສື່ອມສານ, ຄວາມຄືບໜ້າ ແລະ ຜົນສໍາເລັດ ເປົ້າໝາຍຂອງວຽກງານ ການຄຸ້ມຄອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ທີ່ໄດ້ກໍານົດໃນ ແຜນການພັດທະນາ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ຄັ້ງທີ IX, ເປົ້າໝາຍ ການພັດທະນາ ແບບຍືນຍົງ ແຫ່ງຊາດ, ຍຸດທະສາດ ການເຕີບໂຕສີຂຽວ ແລະ ຍຸດທະສາດແຫ່ງ

ຊາດ ກ່ຽວກັບ ການຫລຸດຜ່ອນ ຄວາມສ່ຽງ ໄພພິບັດ 2021-2030, ຍຸດທະສາດ ຂອງຂະແໜງການ ໃນລະດັບສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ;

- ຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ການໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນ ດ້ານການເງິນ, ການຖ່າຍທອດ ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ການສ້າງ ຄວາມສາມາດ ດ້ານການຄຸ້ມຄອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ.

3.2.2 ການທົບທວນ ຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນງານ ການຄຸ້ມຄອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແຫ່ງຊາດ

1. ການທົບທວນ ປະຈຳປີ ແລະ ກາງສະໄໝ

ກະຊວງ ຊັບພະຍາກອນ ທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຈະເປັນຜູ້ທົບທວນ ແລະ ກະກຽມ ບົດລາຍງານ ປະຈຳປີ ກ່ຽວກັບ ຄວາມຄືບໜ້າ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ຊຶ່ງຈະເລີ່ມໃນເດືອນທັນວາ 2022. ການທົບທວນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຍຸດທະສາດ ກາງສະໄໝ ຈະດຳເນີນໃນປີ 2025.

2. ການທົບທວນ ໄລຍະສຸດທ້າຍ

ການທົບທວນ ໄລຍະສຸດທ້າຍນີ້ ຈະດຳເນີນໃນປີ 2029. ການທົບທວນ ໄລຍະສຸດທ້າຍ ຈະເປັນຂໍ້ມູນ ພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ ການປັບປຸງ ຍຸດທະສາດ ສະບັບຕໍ່ໄປ. ໃນການທົບທວນດັ່ງກ່າວ, ກະຊວງ ຊັບພະຍາກອນ ທຳມະ ຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຈະໄດ້ປະສານສົມທົບ ຢ່າງໃກ້ສິດກັບ ກະຊວງ ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ບັນດາຂະ ແໜງການ ທັງໃນລະດັບສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ, ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນຕ່າງໆ. ການປະເມີນ ຜົນ ໄລຍະສຸດທ້າຍ ຈະປະກອບດ້ວຍ ການປະເມີນ ປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ, ຄວາມສອດຄ່ອງ ແລະ ຜົນສຳເລັດຂອງ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຍຸດທະສາດສະບັບນີ້. ພ້ອມດຽວກັນນີ້ ກໍຍັງຈະໄດ້ທົບທວນ ວຽກງານ ລຸ່ມນີ້:

- ຂອບເຂດໜ້າວຽກ ດ້ານການຕິດຕາມກວດກາ, ການລາຍງານ ແລະ ການຍັງຢືນ ຄວາມຄືບໜ້າ ແລະ ຜົນສຳເລັດຂອງ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນການ ກ່ຽວກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຂອງບັນດາຂະ ແໜງການ;
- ການຮ່ວມມື ໃນລະດັບຊາດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ;
- ອົງປະກອບສຳຄັນ ສຳລັບ ການສ້າງ ຍຸດທະສາດ ສະບັບຕໍ່ໄປ.

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ

ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການ ບຸລິມະສິດ ຮອດປີ 2030

ແຜນງານ 1: ພັດທະນາ, ຄຸ້ມຄອງ ລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ລາຍງານ ແລະ ລະບົບເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ ກ່ຽວກັບ ການປ່ຽນແປງ ດິນຟ້າອາກາດ

ກອບໂຄງການ ຫຼື ໜ້າວຽກຕົ້ນຕໍ	2021-2024	2025-2030
1. ພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ຂໍ້ມູນ-ຂ່າວສານ ແລະ ສະຖິຕິ ຂອງວຽກງານ ການຄຸ້ມຄອງການປ່ຽນແປງ ດິນຟ້າອາກາດ	✓	✓
2. ຕິດຕາມ, ປະເມີນ ແລະ ສ້າງແຜນທີ່ຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຄວາມບອບບາງ ຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ໄພພິບັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ (ນໍ້າຖ້ວມ, ແຫ້ງແລ້ງ, ຄື້ນຄວາມຮ້ອນ ແລະ ອື່ນໆ).	✓	✓
3. ພັດທະນາ ລະບົບເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ ລວມທັງການຕິດຕາມ, ປະເມີນ ໄພອັນຕະລາຍ, ການສື່ສານ ລາຍງານ, ແຈ້ງເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ ແລະ ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ ກ່ຽວກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ	✓	✓
4. ສ້າງບົດລາຍງານ ສະພາບ ແລະ ບົດສັງລວມ ວຽກງານການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ	✓	✓

ແຜນງານ 2: ເສີມສ້າງຄວາມທົນທານ, ຄວາມສາມາດໃນ ການປັບຕົວເຂົ້າກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຂອງໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ລະບົບການຜະລິດ, ທຸລະກິດ, ບໍລິການ, ລະບົບນິເວດ ແລະ ຊຸມຊົນ ກໍ່ຄື ທຸກຂະແໜງການ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ

ກອບໂຄງການ ຫຼື ໜ້າວຽກຕົ້ນຕໍ	2021-2024	2025-2030
1. ຂົງເຂດ ກະສິກໍາ		
1. ທົບທວນ ແລະ ປະເມີນ ຄວາມບອບບາງ, ຄວາມສ່ຽງ, ຜົນກະທົບ ແລະ ແຜນການ-ທາງເລືອກ ໃນ ການປັບຕົວເຂົ້າກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຂອງຂົງເຂດກະສິກໍາ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງ ດ້ານສະບຽງອາຫານ ໃຫ້ທົ່ວເຖິງ ແລະ ລະອຽດ ຊຶ່ງສຸມໃສ່ <ul style="list-style-type: none"> - ລະບົບການຜະລິດ ແລະ ຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າເພີ່ມ ຕົ້ນຕໍ ສໍາລັບການຄ້າປະກັນສະບຽງອາຫານ, ເສຖະກິດ-ການຄ້າ ແລະ ການສ້າງວຽກເຮັດງານທຳ - ລະບົບການຜະລິດ ແລະ ຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າເພີ່ມ ອື່ນໆ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ 	✓	✓
2. ສ້າງແຜນການປັບຕົວ ສໍາລັບ ຂະແໜງກະສິກໍາ <ul style="list-style-type: none"> - ແຜນປັບຕົວແຫ່ງຊາດ ສໍາລັບ ຂະແໜງກະສິກໍາ - ແຜນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ການປັບຕົວຂອງ ຂະແໜງກະສິກໍາ ໃນແຕ່ລະແຂວງ 	✓	✓
3. ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍ ການພັດທະນາ ລະບົບເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ: <ul style="list-style-type: none"> - ຂະຫຍາຍລະບົບອຸຕຸກະເສດ ໃຫ້ໄດ້ໃນລະດັບພາກ, ເຂດ ແລະ ລະບົບການຜະລິດ ແລະ ຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າເພີ່ມ ຕົ້ນຕໍ ໃຫ້ທົ່ວເຖິງໃນແຕ່ລະແຂວງທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ 	✓	✓

ກອບໂຄງການ ຫຼື ໜ້າວຽກຕົ້ນຕໍ	2021-2024	2025-2030
<ul style="list-style-type: none"> - ສຶກສາ ແລະ ສ້າງແຜນ ຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ ກ່ຽວກັບ ວັດສະພຶດ, ສັດຕູພຶດ, ແມງໄມ້ ແລະ ພະຍາດລະບາດໃນສັດລ້ຽງ - ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນ ຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ ກ່ຽວກັບ ວັດສະພຶດ, ສັດຕູພຶດ, ແມງໄມ້ ແລະ ພະຍາດລະບາດໃນສັດລ້ຽງ 	<p style="text-align: center;">√</p> <p style="text-align: center;">√</p>	<p style="text-align: center;">√</p>
<p>4. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການປັບຕົວ, ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ການສົ່ງເສີມວິຊາການ ແລະ ການໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນ ຂະແໜງກະສິກໍາ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ຊາວກະສິກອນ ແລະ ທຸລະລິດ ກະສິກໍາເພື່ອສ້າງ ຄວາມກຽມພ້ອມ ແລະ ການຮັບມືກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ</p>	<p style="text-align: center;">√</p>	<p style="text-align: center;">√</p>
<p>5. ເສີມຂະຫຍາຍ ການພັດທະນາ ແລະ ການຖ່າຍທອດ ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ເຕັກນິກ ສໍາລັບ ການປັບຕົວ ແລະ ສ້າງຄວາມທົນທານຕໍ່ ການປ່ຽນແປງ ດິນຟ້າອາກາດ ໃນຂົງເຂດ ກະສິກໍາ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກ ໄພອັນຕະລາຍ ທຸກຮູບແບບ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ທົບທວນ, ກໍານົດ/ຂຶ້ນບັນຊີ ແລະ ປັບປຸງແຜນງານ ຖ່າຍທອດ ເຕັກໂນໂລຊີ ສໍາລັບ ການປັບຕົວ ແລະ ສ້າງຄວາມທົນທານຕໍ່ ການປ່ຽນແປງ ດິນຟ້າອາກາດ ໃນຂົງເຂດ ກະສິກໍາ - ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນງານ ຖ່າຍທອດ ເຕັກໂນໂລຊີ ສໍາລັບ ຂົງເຂດ ກະສິກໍາ ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ສ້າງຄວາມທົນທານ ແລະ ກ້າວໜ້າ, ການກະສິກໍາ ທີ່ຄໍານຶງເຖິງ ຜົນກະທົບຂອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ສ້າງລະບົບ ກະສິກໍາ ແລະ ແນວພັນ ໃຫ້ມີຄວາມຫລາກຫລາຍ, ອະນຸລັກ, ອີງໃສ່ ແລະ ເປັນມິດກັບ ລະບົບນິເວດ. 	<p style="text-align: center;">√</p> <p style="text-align: center;">√</p>	<p style="text-align: center;">√</p>
<p>6. ເສີມຂະຫຍາຍ ການຄົ້ນຄວ້າ, ການພັດທະນາ ແລະ ສົ່ງເສີມ ລະບົບ ການກະສິກໍາ, ສັດລ້ຽງ ແລະ ແນວພັນພືດ, ລວມທັງ ພັນທຸກໍາ ແລະ ຊະນິດພັນ ທີ່ມີຄວາມເໝາະສົມ ສາມາດປັບຕົວເຂົ້າກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ພັດທະນາ ແຜນການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສົ່ງເສີມ ລະບົບ ການກະສິກໍາ, ສັດລ້ຽງ ແລະ ແນວພັນພືດ ເຕັກນິກ ສໍາລັບ ການປັບຕົວ ແລະ ສ້າງຄວາມທົນທານຕໍ່ ການປ່ຽນແປງ ດິນຟ້າອາກາດ ໂດຍສຸມໃສ່ ການຜະລິດ ກະສິກໍາ ເພື່ອໄພສະນາການ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງ ດ້ານສະບຽງອາຫານ, ການຄ້າ ຜະລິດຕະພັນ ກະສິກໍາ, ການອະນຸລັກ ຊີວະນານາພັນ ດ້ານກະສິກໍາ, ການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ ແລະ ອື່ນໆ - ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສົ່ງເສີມ 	<p style="text-align: center;">√</p> <p style="text-align: center;">√</p>	<p style="text-align: center;">√</p>
<p>7. ພັດທະນາ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ແລະ ສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກ ສໍາລັບ ການຜະລິດ, ການປຸງແຕ່ງ ແລະ ການເກັບຮັກສາ ຜະລິດຕະພັນ ກະສິກໍາ ທີ່ທົນທານ ແລະ ຊ່ວຍປັບຕົວເຂົ້າກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ໄພພິບັດ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ທົບທວນ, ກໍານົດ/ຂຶ້ນບັນຊີ, ປະເມີນ ແລະ ສ້າງແຜນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ການປັບຕົວ ສໍາລັບ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ແລະ ສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ແລະ ມີຄວາມສ່ຽງ ແລະ ລະບົບການສະໜອງນໍ້າ ແລະ ພື້ນຟູລະບົບຄວບຄຸມໄພນໍ້າຖ້ວມ - ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນປັບຕົວ ສໍາລັບ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ແລະ ສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ແລະ ມີຄວາມສ່ຽງ ໃນລະດັບ ກາງ ຫາ ສູງ 	<p style="text-align: center;">√</p> <p style="text-align: center;">√</p>	<p style="text-align: center;">√</p>

ກອບໂຄງການ ຫຼື ໜ້າວຽກຕົ້ນຕໍ	2021-2024	2025-2030
8. ສ້າງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນການ, ໂຄງການ ແລະ ຄວາມສາມາດ ຂອງອົງການຈັດຕັ້ງ, ລວມທັງ ອົງການຈັດຕັ້ງ ຂອງຊາວກະສິກອນ ເພື່ອປັບຕົວ ແລະ ສ້າງຄວາມທົນທານຕໍ່ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ຮັບມືສຸກເສີນ ແລະ ພື້ນຟູ ຫຼັງຈາກໄພພິບັດ ໃນທຸກຂົງເຂດກະສິກໍາ	√	√
9. ສຶກສາ ແລະ ສົ່ງເສີມ ການຜະລິດ, ທຸລະກິດ, ຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ ແລະ ຂະຫຍາຍທາງເລືອກ ໃນການດໍາລົງຊີວິດ ຂອງຊາວກະສິກອນ ເພື່ອປັບຕົວເຂົ້າກັບ ການປ່ຽນແປງ ດິນຟ້າອາກາດ	√	
10. ປັບປຸງກົດໝາຍກະສິກໍາ, ດໍາລັດ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນໆ ເພື່ອເຊື່ອມສານ ແລະ ສົ່ງເສີມ ການປັບຕົວເຂົ້າກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນຂະແໜງກະສິກໍາ	√	√
2. ຂົງເຂດ ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ		
11. ເສີມຂະຫຍາຍ ການສຶກສາ ແລະ ປະເມີນ ຄວາມບອບບາງຂອງ ຂົງເຂດນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ເປັນຕົ້ນ: ດິນທາມ, ຊີວະນານາພັນທາງນໍ້າ, ລະບົບນິເວດ, ຖິ່ນທີ່ຢູ່ອາໄສ, ປະລິມານ ແລະ ຄຸນພາບນໍ້າ, ການສະໜອງນໍ້າ ແລະ ສຸຂະພິບານ - ໃນລະດັບຊາດ ຫຼື ອ່າງຮັບນໍ້າຫຼັກ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ, ມີຄວາມສ່ຽງສູງ ຫຼື ສາມາດຊ່ວຍໃນການປັບຕົວ - ໃນອ່າງຮັບນໍ້າຍ່ອຍ ແລະ ອື່ນໆ	√	√
12. ສ້າງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນການປັບຕົວ ແລະ ມີຄວາມທົນທານຕໍ່ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຂອງຂົງເຂດນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ - ສ້າງ ແຜນການປັບຕົວ ແລະ ມີຄວາມທົນທານຕໍ່ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຂອງຂົງເຂດນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ໂດຍ ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປົກປັກຮັກສາ ອ່າງຮັບນໍ້າ, ແຫຼ່ງນໍ້າ, ເຂດເຕົ້າໂຮມນໍ້າ, ໜອງ, ອ່າງເກັບນໍ້າ, ດິນບໍລິເວນນໍ້າ, ຊີວະນາໆພັນທາງນໍ້າ, ການບໍລິການຂອງລະບົບນິເວດ, ຄຸນນະພາບນໍ້າ, ການຮັບປະກັນການສະໜອງ ແລະ ເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງນໍ້າ ຂອງທຸກຂະແໜງການ ແລະ ຊຸມຊົນ. - ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນການປັບຕົວ ແລະ ມີຄວາມທົນທານຕໍ່ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຂອງຂົງເຂດນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ	√ √	√
13. ພັດທະນາ, ປັບປຸງ ແລະ ຂະຫຍາຍ ລະບົບພະຍາກອນ, ຕິດຕາມ ແລະ ເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ ໄພອັນຕະລາຍ ທີ່ມາຈາກນໍ້າ ແລະ ການປ່ຽນແປງ ຂອງນໍ້າ ໂດຍປະສານສົບທົບກັບ ຂະແໜງອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ, ພະລັງງານ, ກະສິກໍາ ແລະ ອື່ນໆ	√	√
14. ຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມ ການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ມາດຕະການ ທີ່ລະເມີດ ແລະ ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍ ຕໍ່ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກ, ລະບົບນິເວດສໍາລັບ ການປັບຕົວ ແລະ ແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງໃນ ການນໍາໃຊ້ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ	√	√
3. ຂົງເຂດ ປ່າໄມ້ ແລະ ການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ		
1. ເສີມຂະຫຍາຍ ການສຶກສາ, ຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນຄວາມບອບບາງ, ຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຜົນກະທົບຈາກ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ໄພພິບັດ ຕໍ່ຊັບພະຍາກອນ ປ່າໄມ້ ລວມທັງ ລະບົບນິເວດ ແລະ ຊີວະນາໆພັນ	√	
2. ເສີມຂະຫຍາຍ ການສຶກສາ, ພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນການ ປັບຕົວ ໃນຂົງເຂດ ປ່າໄມ້ ແລະ ການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ,	√	√
3. ເສີມຂະຫຍາຍ, ພັດທະນາ ແລະ ນໍາໃຊ້ ເຕັກໂນໂລຊີ ສໍາລັບ ຂົງເຂດປ່າໄມ້ ແລະ ການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ		

ກອບໂຄງການ ຫຼື ໜ້າວຽກຕົ້ນຕໍ	2021-2024	2025-2030
<ul style="list-style-type: none"> - ທົບທວນ ແລະ ປັບປຸງ ແຜນຖ່າຍທອດ ເຕັກໂນໂລຊີ ສໍາລັບ ການປັບຕົວ ແລະ ມີຄວາມທົນທານຕໍ່ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຂອງຂົງເຂດປ່າໄມ້ ແລະ ການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ການນໍາໃຊ້ ລະບົບນິເວດ ປ່າໄມ້, ທີ່ດິນປ່າໄມ້, ຈຸດພິເສດຂອງພູມສັນຖານ, ການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ແບບຍືນຍົງ, ການປົກປັກຮັກສາ, ພື້ນພູ ແລະ ຂະຫຍາຍ ເນື້ອທີ່ປ່າໄມ້, ການບໍລິການຂອງລະບົບນິເວດປ່າໄມ້, ທຸລະກິດດ້ານປ່າໄມ້, ລະບົບກະສິກໍາ-ປ່າໄມ້, ເຕັກນິກ ການບໍລິຫານ ແລະ ການນໍາໃຊ້ ພູມປັນຍາທ້ອງຖິ່ນ - ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນຖ່າຍທອດ ເຕັກໂນໂລຊີ ສໍາລັບ ການປັບຕົວ ແລະ ມີຄວາມທົນທານຕໍ່ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຂອງຂົງເຂດປ່າໄມ້ 	<p style="text-align: center;">v</p>	
<p>4. ສ້າງຄວາມສາມາດໃຫ້ແກ່ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກເອກະຊົນ ແບບມີສ່ວນຮ່ວມ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ສຶກສາ, ກຳນົດ ແລະ ສ້າງແຜນການ - ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສ້າງຄວາມສາມາດໃຫ້ແກ່ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກເອກະຊົນ ແບບມີສ່ວນຮ່ວມເພື່ອການປັບຕົວ ແລະ ສ້າງຄວາມທົນທານຕໍ່ ການປ່ຽນແປງ ດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ໄພພິບັດ 	<p style="text-align: center;">v</p>	<p style="text-align: center;">v</p>
4. ຂົງເຂດ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ		
<p>1. ສຶກສາ ແລະ ປະເມີນ ຜົນກະທົບຂອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຕໍ່ຂົງເຂດ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ຫົນທາງ, ຂົວ, ອາຄານ, ທ່າເຮືອ, ຕາຝັ່ງ, ລະບົບລະບາຍນໍ້າ, ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ການສື່ສານ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນໆ.</p>	<p style="text-align: center;">v</p>	
<p>2. ພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ລະບຽບການ, ມາດຕະຖານ ແລະ ແຜນການ ປັບຕົວ ແລະ ການລົງທຶນ ໃນຂົງເຂດ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ໂຍທາທິການ, ຂົນສົ່ງ ແລະ ການສື່ສານ ລວມທັງ ການອອກແບບ ແລະ ກໍ່ສ້າງ</p>	<p style="text-align: center;">v</p>	
<p>3. ສ້າງຄວາມສາມາດ ດ້ານການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄະລາກອນ ໃນການພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ໃຫ້ມີຄວາມທົນທານ ແລະ ສາມາດປັບຕົວເຂົ້າກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ສ້າງຄວາມສາມາດ ໃນການປັບຕົວຂອງຊຸມຊົນໃນຕົວເມືອງ ແລະ ຊົນນະບົດທີ່ມີຄວາມບອບບາງ ແລະ ບໍ່ມີການຕັ້ງຖິ່ນຖານແບບຖາວອນ ຫຼື ບໍ່ຍືນຍົງ</p>	<p style="text-align: center;">v</p>	<p style="text-align: center;">v</p>
<p>4. ເສີມຂະຫຍາຍການຄົ້ນຄວ້າ, ສ້າງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນຖ່າຍທອດ ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ເຕັກນິກ ສໍາລັບ ການປັບຕົວ ແລະ ສ້າງຄວາມທົນທານຕໍ່ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ</p>	<p style="text-align: center;">v</p>	<p style="text-align: center;">v</p>
<p>5. ສົ່ງເສີມ ການພັດທະນາ ລະບົບຄົມມະນາຄົມ-ຂົນສົ່ງ ຫຼາຍຮູບແບບ, ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ການອອກແບບຕົວເມືອງ ທີ່ທົນທານ ແລະ ຊ່ວຍໃນການປັບຕົວ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຜົນກະທົບຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ໄພພິບັດ ເປັນຕົ້ນ ລະບົບກັນເຈື່ອນ, ສະໜອງນໍ້າ, ປ້ອງກັນ ແລະ ລະບາຍນໍ້າຖ້ວມ</p>	<p style="text-align: center;">v</p>	<p style="text-align: center;">v</p>
5. ຂົງເຂດ ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່		
<p>1. ປະເມີນ ແລະ ສ້າງແຜນທີ່ຄວາມສ່ຽງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ໄພພິບັດ ຂອງຂະແໜງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່, ເປັນຕົ້ນ ໂຄງການລົງທຶນ ແລະ ກິດຈະການ ກ່ຽວກັບ ເຂື່ອນໄຟຟ້ານໍ້າຕົກ, ພະລັງງານ ແສງຕາເວັນ, ພະລັງງານລົມ, ການຂຸດຄົ້ນ ແລະ ປຸງແຕ່ງແຮ່ທາດ</p>	<p style="text-align: center;">v</p>	

ກອບໂຄງການ ຫຼື ໜ້າວຽກຕົ້ນຕໍ	2021-2024	2025-2030
2. ພັດທະນາ, ເພີ່ມທະວີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ຕິດຕາມ ແລະ ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ລະບຽບການ, ມາດຕະຖານ ແລະ ແຜນການ ປັບຕົວ ໃນຂົງເຂດ ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່	√	√
3. ສ້າງຄວາມສາມາດ ດ້ານການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄະລາກອນ ໃນການພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ໃຫ້ມີຄວາມທົນທານ ແລະ ສາມາດປັບຕົວເຂົ້າກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ	√	√
6. ຂົງເຂດ ຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ການທ່ອງທ່ຽວ		
1. ປະເມີນ, ສ້າງແຜນທີ່ຄວາມສ່ຽງ ແລະ ແຜນປັບຕົວເຂົ້າກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ໄພພິບັດ ສະເພາະ ຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ວັດທະນະທຳ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ຊັບພະຍາກອນ ການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ການທ່ອງທ່ຽວ ແບບອະນຸລັກ, ລວມທັງ ແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ ດ້ານວັດທະນະທຳ, ປະຫວັດສາດ ແລະ ທຳມະຊາດ	√	
2. ພັດທະນາ, ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ຕິດຕາມ ແລະ ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນ ປັບຕົວເຂົ້າກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນຂົງເຂດ ຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ	√	√
7. ຂົງເຂດ ພັດທະນາ ຊົນນະບົດ ແລະ ການຕັ້ງພູມລຳເນົາ		
1. ປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຜົນກະທົບຈາກ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ໄພພິບັດ ໃນ ຂົງເຂດ ການພັດທະນາຊົນນະບົດ ແລະ ການຕັ້ງພູມລຳເນົາ ລວມທັງ ສຶກສາ, ວາງແຜນ, ຍົກຍ້າຍ ຈັດສັນ ປະຊາຊົນ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຮ້າຍແຮງຈາກ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ໄພພິບັດຕ່າງໆ ຢ່າງເໝາະສົມ ແລະ ແບບຍືນຍົງ	√	
2. ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ສ້າງ, ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ຕິດຕາມ ແລະ ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນການປັບຕົວ ແລະ ມີຄວາມທົນທານຕໍ່ ການປ່ຽນແປງ ດິນຟ້າອາກາດ, ການພັດທະນາ ຊົນນະບົດ ແລະ ການຕັ້ງພູມລຳເນົາ	√	√
8. ຂົງເຂດ ສາທາລະນະສຸກ		
1. ປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຜົນກະທົບຈາກ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ໄພພິບັດໃນ ຂົງເຂດ ສາທາລະນະສຸກ	√	
2. ສ້າງ, ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ຕິດຕາມ ແລະ ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ລະບົບ ແລະ ແຜນງານ ກ່ຽວກັບ ການເຜົາລະວັງ ແລະ ແກ້ໄຂ ການແຜ່ລະບາດຂອງ ພະຍາດ ແລະ ການເຈັບປ່ວຍ ທີ່ ຕິດພັນກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ: ມາເລເລຍ, ຖອກທ້ອງ, ພະຍາດ ລະບາດ ແລະ ການເຈັບປ່ວຍ ອື່ນໆ.	√	√
3. ເສີມຂະຫຍາຍ ການພັດທະນາ ແລະ ປັບປຸງ ລະບົບສະໜອງນ້ຳສະອາດ, ສຸຂະອານາໄມ, ໂພ ສະນາການ ແລະ ສາທາລະນະສຸກ ໃຫ້ທົ່ວເຖິງ	√	√
4. ເສີມຂະຫຍາຍ ຄວາມສາມາດ, ສ້າງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນປັບຕົວເຂົ້າກັບ ການປ່ຽນແປງ ດິນຟ້າອາກາດ ຂອງ ຂະແໜງສາທາລະນະສຸກ	√	√
9. ຂົງເຂດ ການສຶກສາ		
1. ປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຜົນກະທົບຈາກ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ໄພພິບັດ, ຄວາມ ຕ້ອງການ ດ້ານການສ້າງ ຄວາມສາມາດ ໃນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານ ການຄຸ້ມຄອງ ການ ປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນ ຂະແໜງການສຶກສາ	√	
2. ພັດທະນາ, ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ຕິດຕາມ ແລະ ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນ ປັບຕົວເຂົ້າ ກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ	√	√

ກອບໂຄງການ ຫຼື ໜ້າວຽກຕົ້ນຕໍ	2021-2024	2025-2030
10. ຂົງເຂດທີ່ປົນເຍື່ອມທຸກຂະແໜງການ		
1. ປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຜົນກະທົບຈາກ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ໄພພິບັດ ຕໍ່ກຸ່ມຄົນທີ່ມີຄວາມບອບບາງ, ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ, ຄົນພິການ, ຊົນເຜົ່າ, ຜູ້ສູງອາຍຸ ແລະ ອື່ນໆ	✓	
2. ພັດທະນາ, ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ຕິດຕາມ ແລະ ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນການປັບຕົວ ໃຫ້ຊຸມຊົນ ທີ່ມີຄວາມບອບບາງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ, ຄົນພິການ, ຊົນເຜົ່າ, ຜູ້ສູງອາຍຸ ແລະ ອື່ນໆ	✓	✓

ແຜນງານ 3: ເສີມສ້າງ ຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃນການສໍາຫຼວດ, ຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ລາຍງານ ກ່ຽວກັບ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ

ກອບໂຄງການ ຫຼື ໜ້າວຽກຕົ້ນຕໍ	2021-2024	2025-2030
ພັດທະນາຂໍ້ມູນ ແລະ ລະບົບ ຄຸ້ມຄອງ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ສໍາລັບ ການສໍາຫຼວດ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ໃນລະດັບຊາດ ແລະ ລະດັບນະຄອນ ລວມທັງ ໃນຂະແໜງການຕົ້ນຕໍ ເຊັ່ນ ກະສິກໍາ, ປ່າໄມ້ ແລະ ການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ, ອຸດສາຫະກໍາ, ສິ່ງເສດເຫຼືອ, ພະລັງງານ ແລະ ຂົນສົ່ງ	✓	✓
ສົ່ງເສີມ ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການພັດທະນາ ສໍາປະສິດ ການປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ (emission factor) ໃນຂະແໜງການຕົ້ນຕໍ: 1. ປ່າໄມ້ ແລະ ພະລັງງານ 2. ກະສິກໍາ, ອຸດສາຫະກໍາ, ຂົນສົ່ງ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອ	✓	✓ ✓
ຈັດຕັ້ງການສໍາຫຼວດ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ໃນລະດັບແຫ່ງຊາດ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ	✓	✓
ສ້າງຄວາມສາມາດ ແລະ ຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ມາດຕະການ ສໍາລັບ ການສໍາຫຼວດ, ຕິດຕາມກວດກາ, ລາຍງານ ແລະ ຍັ້ງຍືນ (MRV) ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ໃນລະດັບນະຄອນ	✓	✓
ສ້າງລະບົບ ການສໍາຫຼວດ, ການຕິດຕາມກວດກາ, ການລາຍງານ ແລະ ການຍັ້ງຍືນ (MRV) ກ່ຽວກັບ ການປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ແຫ່ງຊາດ ແລະ ຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ MRV ໃນຂະແໜງການ ແລະ ໂຄງການ 1. ປ່າໄມ້, ພະລັງງານ ແລະ ຂົນສົ່ງ 2. ກະສິກໍາ, ອຸດສາຫະກໍາ, ຜັງເມືອງ-ທີ່ພັກອາໄສ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອ	✓	✓ ✓

ແຜນງານ 4: ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃນການຄວບຄຸມ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ການໃນຂະແໜງການຕ່າງໆ

ຂົງເຂດ, ກອບໂຄງການ ຫຼື ໜ້າວຽກຕົ້ນຕໍ	2021-2024	2025-2030
ຂົງເຂດ 1: ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ສົ່ງເສີມ ການປະຢັດ ແລະ ນຳໃຊ້ ພະລັງງານ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ		
ເສີມຂະຫຍາຍ ການພັດທະນາ ແລະ ປັບປຸງ ຖ່ານ ແລະ ເຕົາປະຫຍັດ	√	√
ສົ່ງເສີມ ການອອກແບບ-ກໍ່ສ້າງ ທີ່ປະຫຍັດພະລັງງານ ແລະ ສົ່ງເສີມ ການນຳໃຊ້ ອຸປະກອນໄຟຟ້າປະຫຍັດພະລັງງານ ໃນອາຄານ	√	√
ເສີມຂະຫຍາຍ ການພັດທະນາ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ເປັນຕົ້ນ: ຂົວ-ທາງ, ລະບົບ ຄົມມະນາຄົມ-ຂົນສົ່ງ, ໂດຍສານ, ສິນຄ້າ, ການສັນຈອນ ທາງບົກ ເພື່ອຫຼີກລ່ຽງ, ຫຼຸດຜ່ອນ ແລະ ລະບາຍ ການສັນຈອນ ທີ່ແອອັດ ແລະ ຕິດຂັດ	√	√
ສົ່ງເສີມ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍ ການພັດທະນາ ການນຳໃຊ້ລົດໄຟຟ້າ	√	√
ເສີມຂະຫຍາຍ ການພັດທະນາ ລະບົບທາງຍ່າງ ແລະ ລົດຖີບ <ol style="list-style-type: none"> <li data-bbox="252 875 975 913">1. ສ້າງແຜນ ການພັດທະນາ ລະບົບທາງຍ່າງ ແລະ ລົດຖີບໃນທຸກແຂວງ <li data-bbox="252 925 1166 1010">2. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນ ການພັດທະນາ ລະບົບທາງຍ່າງ ແລະ ລົດຖີບ ໃນນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ແລະ ນະຄອນອື່ນ <li data-bbox="252 1021 1150 1106">3. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນ ການພັດທະນາ ລະບົບທາງຍ່າງ ແລະ ລົດຖີບ ໃນຕົວເມືອງອັນດັບສອງ ແລະ ອື່ນໆ 	√	√
ສົ່ງເສີມ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍ ການນຳໃຊ້ ຊັບພະຍາກອນ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ປະຢັດ ໃນອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງໄມ້ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ	√	√
ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃນການພັດທະນາ ລະບົບ ແລະ ຕິດຕາມກວກາ-ຄວບຄຸມ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນ ການຮົ່ວໄຫຼຂອງ ກະແສໄຟຟ້າ	√	√
ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃນການພັດທະນາ ລະບົບ ແລະ ຕິດຕາມກວກາ-ຄວບຄຸມ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນ ການຮົ່ວໄຫຼຂອງ ທາດຊັນເຟີເຮັກຊາຟຼໂອລາຍ (SF6)		√
ສ້າງຈິດສຳນຶກ, ພັດທະນາ ແລະ ນຳໃຊ້ ສະຫຼາກສີຂຽວ ແລະ ໃຫ້ລາງວັນ ແກ່ມວນຊົນ ທີ່ດີເດັ່ນ ກ່ຽວກັບ ການປະຢັດພະລັງງານ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ <ol style="list-style-type: none"> <li data-bbox="252 1525 906 1563">1. ທົບທວນ ແລະ ສຶກສາ ຄວາມເປັນໄປໄດ້ ແລະ ສ້າງແຜນການ <li data-bbox="252 1574 1150 1704">2. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນການ ສົ່ງເສີມ ການນຳໃຊ້ ສະຫຼາກສີຂຽວ ໃນຂະແໜງພະລັງງານ, ໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ອຸດສາຫະກຳ, ກະສິກຳ-ປ່າໄມ້, ແລະ ການຄຸ້ມຄອງ ສິ່ງເສດເຫຼືອ 	√	√
ສຶກສາ, ປັບປຸງ ແລະ ທົດລອງ ນຳໃຊ້ ກົນໄກ ລາຄາ ພະລັງງານ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ <ol style="list-style-type: none"> <li data-bbox="252 1771 1150 1861">1. ທົບທວນ, ສຶກສາ ແລະ ບົກສາຫາລື ກ່ຽວກັບ ຄວາມເປັນໄປໄດ້ ໃນການກຳນົດ ກົນໄກ ລາຄາ ພະລັງງານໄຟຟ້າ, ນໍ້າມັນ, ນໍ້າ, ຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້ ແລະ ແຮ່ທາດ <li data-bbox="252 1872 922 1910">2. ທົດລອງ ນຳໃຊ້ ກົນໄກ ລາຄາ ພະລັງງານ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ 	√	√
ຂົງເຂດ 2: ສຶກສາ, ທົດລອງ ແລະ ສ້າງຕົວແບບ ການພັດທະນາ ແລະ ນຳໃຊ້ ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ສະອາດ, ເປັນມິດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ການປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນແກ້ວຕໍ່າ		

ຂົງເຂດ, ກອບໂຄງການ ຫຼື ໜ້າວຽກຕົ້ນຕໍ	2021-2024	2025-2030
ສົ່ງເສີມ ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສ້າງແຜນການຂະຫຍາຍ ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ສະອາດ, ເປັນມິດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ການປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນແກ້ວຕໍ່າ	√	
ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນການຂະຫຍາຍ ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ສະອາດ, ເປັນມິດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ການປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນແກ້ວຕໍ່າ ໃນຂະແໜງພະລັງງານ, ໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ອຸດສາຫະກຳ, ກະສິກຳ-ປ່າໄມ້, ແລະ ການຄຸ້ມຄອງສິ່ງເສດເຫຼືອ	√	√
ຂົງເຂດ 3: ທົດລອງ ແລະ ສ້າງຕົວແບບ ການພັດທະນາ ແລະ ການພະນໍາໃຊ້ ພະລັງງານທົດແທນ ແລະ ພະລັງງານທາງເລືອກ		
ສົ່ງເສີມ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍ ການພັດທະນາ ແລະ ນໍາໃຊ້ພະລັງງານແສງອາທິດ, ພະລັງງານລົມ, ນໍ້າມັນຊີວະພາບ ແລະ ຊີວະມວນ	√	√
ສົ່ງເສີມ ແລະ ທົດລອງ ການນໍາໃຊ້ສິ່ງແສດເຫຼືອ ເພື່ອຜະລິດພະລັງງານ		√
ຂົງເຂດ 4: ສົ່ງເສີມ ການພັດທະນາ ແລະ ການຈັດຫາ ເຕັກໂນໂລຊີ ເກັບກັກ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ໃນຂະແໜງການຕົ້ນຕໍ		
ສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ, ສ້າງບັນຊີ ແລະ ລາຍລະອຽດ ກ່ຽວກັບ ເຕັກໂນໂລຊີ ເກັບກັກ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວທີ່ເໝາະສົມ	√	
ສົ່ງເສີມ ເຕັກໂນໂລຊີ ເກັບກັກ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ໃນອຸດສາຫະກຳພະລັງງານໄຟຟ້າ, ຖ່ານຫີນ ແລະ ຊີມັງ		√
ຂົງເຂດ 5: ປ້ອງກັນ ແລະ ເພີ່ມຄວາມສາມາດ ໃນການດູດຊຶມຊັບ ທາດອາຍກາກບອນ ຂອງລະບົບນິເວດ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ປ່າໄມ້, ດິນທາມ ແລະ ເຂດຂຽວ		
ປ້ອງກັນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນ ການທຳລາຍປ່າໄມ້ ແລະ ເຮັດໃຫ້ປ່າເຊື່ອມໂຊມ	√	√
ຟື້ນຟູປ່າເຊື່ອມໂຊມ	√	√
ສົ່ງເສີມ ການຄຸ້ມຄອງ ປ່າຜະລິດ ແລະ ປ່າໄມ້ຊຸມຊົນ ແບບຍືນຍົງ	√	√
ສົ່ງເສີມ ແລະ ຂະຫຍາຍປ່າປູກ ແບບຍືນຍົງ	√	√
ສົ່ງເສີມ ແລະ ຂະຫຍາຍ ການຄຸ້ມຄອງ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ແບບຍືນຍົງ	√	√
ປ້ອງກັນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນ ການທຳລາຍດິນທາມ ແລະ ດິນກາກບອນ ຕິດພັນກັບ ການປັບປຸງຊີວິດ ການເປັນຢູ່	√	√
ສົ່ງເສີມ ການຜະລິດ ແລະ ນໍາໃຊ້ ຜະລິດຕະພັນປ່າໄມ້ ທີ່ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ຍືນຍົງ	√	√
ສົ່ງເສີມ ການປ້ອງກັນ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍ ເຂດຂຽວ ໃນຕົວເມືອງ	√	√
ຂົງເຂດ 6. ສົ່ງເສີມ ແລະ ຍົກສູງ ດ້ານການຄຸ້ມຄອງ, ການຜະລິດ, ການປຸງແຕ່ງ ແລະ ການກຳຈັດສິ່ງເສດເຫຼືອ ໃຫ້ໄດ້ຕາມມາດຕະຖານ		
ສົ່ງເສີມ ການຄົ້ນຄວ້າ, ທົດລອງ ແລະ ບັງຄັບນໍາໃຊ້ ມາດຕະຖານສິ່ງແວດລ້ອມສາກົນ ໃນຂະແໜງພະລັງງານໄຟຟ້າຖ່ານຫີນ, ການບິນ, ອຸດສາຫະກຳຊີມັງ, ເຫຼັກ ແລະ ສະໜາມຂີ້ເຫຍື້ອໃນ 4 ນະຄອນ (ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ໄກສອນພົມວິຫານ, ປາກເຊ, ຫຼວງພະບາງ)	√	√
ສົ່ງເສີມ ແລະ ບັງຄັບນໍາໃຊ້ ມາດຕະຖານສິ່ງແວດລ້ອມສາກົນ ໃນຂະແໜງພະລັງງານ ແລະ ອຸດສາຫະກຳ ຊີມັງ ຂະໜາດໃຫຍ່ອື່ນໆ		√

ຂົງເຂດ, ກອບໂຄງການ ຫຼື ໜ້າວຽກຕົ້ນຕໍ	2021-2024	2025-2030
ຂົງເຂດ 7. ເພີ່ມທະວີ ການຄຸ້ມຄອງ ສິ່ງເສດເຫຼືອ ໃຫ້ມີການປ່ອຍ ທາດອາຍກາກບອນຕໍ່າ, ລວມທັງ ການຫຼຸດຜ່ອນ, ການນໍາໃຊ້ຄືນ ແລະ ການຜະລິດຄືນ (3R) ແລະ ສົ່ງເສີມ ການນໍາໃຊ້ ສິ່ງເສດເຫຼືອ ເພື່ອຜະລິດພະລັງງານ		
ເສີມຂະຫຍາຍ ການພັດທະນາ ແລະ ປັບປຸງ ຍົກລະດັບ ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ບໍລິການກໍາຈັດ ລວມທັງ ສະຖານທີ່ບໍາບັດຂີ້ເຫຍື້ອ ໃຫ້ສາມາດບໍລິການໄດ້ຢ່າງທົ່ວເຖິງ ໃນບັນດານະຄອນ, ຕົວເມືອງ ອັນດັບ 2 ແລະ 3	√	√
ເສີມຂະຫຍາຍ ການພັດທະນາ ແລະ ປັບປຸງ ຍົກລະດັບ ການຄຸ້ມຄອງ, ການບໍລິການ ແລະ ການບໍາບັດ ລວມທັງ ສະຖານທີ່ບໍາບັດນໍ້າເປື້ອນ ໃຫ້ສາມາດບໍລິການໃຫ້ທົ່ວເຖິງ ໃນບັນດານະຄອນ, ຕົວເມືອງ ອັນດັບ 2 ແລະ 3	√	√

ແຜນງານ 5: :ສົ່ງເສີມ ການສຶກສາ ແລະ ສ້າງຈິດສໍານຶກ ກ່ຽວກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ

ກອບໂຄງການ ຫຼື ໜ້າວຽກຕົ້ນຕໍ	2021-2024	2025-2030
ປະເມີນ ຄວາມຕ້ອງການ ດ້ານການສ້າງຄວາມສາມາດ ໃນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານ ການຄຸ້ມຄອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນ ຂະແໜງການສຶກສາ	√	
ທົບທວນ ແລະ ປັບປຸງ ຫຼັກສູດ ການສຶກສາ ແລະ ຝຶກອົບຮົມ ກ່ຽວກັບ ການຄຸ້ມຄອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ສໍາລັບ ການສຶກສາ ໃນ ແລະ ນອກລະບົບ ໃນທຸກລະດັບ	√	
ພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນການ ສ້າງຄວາມສາມາດ ສໍາລັບຄູອາຈານ ເພື່ອສິດສອນ ວິຊາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ	√	√
ພັດທະນາຫຼັກສູດ, ບົດແນະນໍາ, ເນື້ອໃນ ແລະ ວິທີການ ສໍາລັບ ການສື່ສານ, ເຜີຍແຜ່ ແລະ ສ້າງຈິດສໍານຶກ ໃຫ້ເປັນມາດຕະຖານ	√	√
ຝຶກອົບຮົມ, ສ້າງຂະບວນການ, ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ບົດຮຽນທີ່ດີ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານ ການຄຸ້ມຄອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ໂດຍສະເພາະ ຄວາມຮູ້ ທາງດ້ານວິທະຍາສາດ ກ່ຽວກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ການປັບຕົວ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທີ່ດີ	√	√

ແຜນງານ 6 :ພັດທະນາ, ນໍາໃຊ້ ແລະ ຖ່າຍທອດ ເຕັກໂນໂລຊີ

ກອບໂຄງການ ຫຼື ໜ້າວຽກຕົ້ນຕໍ	2021-2024	2025-2030
ທົບທວນ, ປະເມີນ ຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ສ້າງແຜນງານ ດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ສໍາລັບ ການປັບຕົວເຂົ້າກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ	√	
ປະສານສົມທົບ ແລະ ຮ່ວມມືກັບ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ແລະ ພາກເອກະຊົນ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນງານດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ລວມທັງການທົດລອງ, ສົ່ງເສີມ ແລະ ຜັນຂະຫຍາຍ ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ ເໝາະສົມ	√	√

ກອບໂຄງການ ຫລື ໜ້າວຽກຕົ້ນຕໍ	2021-2024	2025-2030
ສໍາລັບ ການປັບຕົວ, ສ້າງຄວາມທົນທານຕໍ່ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ		
ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ແລະ ພັດທະນາ ພູມປັນຍາທ້ອງຖິ່ນ ເຂົ້າໃນ ການປັບຕົວເຂົ້າກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນ ການປ່ອຍ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ.	√	

ແຜນງານ 7: ເຊື່ອມສານ, ສ້າງສະພາບແວດລ້ອມ ທີ່ເອື້ອອໍານວຍ ແລະ ສົ່ງເສີມ ການກະກຽມຄວາມພ້ອມ

ກອບໂຄງການ ຫລື ໜ້າວຽກຕົ້ນຕໍ	2021-2024	2025-2030
ສຶກສາ ການເຊື່ອມສານ ວຽກງານ ການຄຸ້ມຄອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ເຂົ້າໃນ ນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ແຜນງານແຫ່ງຊາດ, ຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ	√	
ປຶກສາຫາລື ແລະ ສ້າງແຜນງານ ການເຊື່ອມສານ ວຽກງານ ການຄຸ້ມຄອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ	√	
ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາ ແຜນງານ ການເຊື່ອມສານ ວຽກງານ ການຄຸ້ມຄອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ	√	√
ສ້າງ ແລະ ດໍາເນີນ ເວທີປຶກສາຫາລື ແລະ ແລກປ່ຽນ ສອງຝ່າຍ ແລະ ຫຼາຍຝ່າຍ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານ ການຄຸ້ມຄອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ວຽກງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ	√	

ແຜນງານ 8: ເສີມສ້າງ ຄວາມເຂັ້ມແຂງ ດ້ານການເງິນ ໃນວຽກງານ ການຄຸ້ມຄອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ

ກອບໂຄງການ ຫລື ໜ້າວຽກຕົ້ນຕໍ	2021-2024	2025-2030
ສຶກສາ ແລະ ພັດທະນາ ລະບົບການ ຫຼື ຄໍາສັ່ງແນະນໍາ, ກົນໄກ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກອງທຶນຄຸ້ມຄອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ	√	
ສຶກສາ ແຫຼ່ງທຶນ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການ ດ້ານການເງິນ ສໍາລັບ ການຄຸ້ມຄອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ	√	
ສ້າງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຍຸດທະສາດ ແລະ ກົນໄກ ການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນ, ລະດົມທຶນ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ດ້ານການເງິນ ເພື່ອຮັບໃຊ້ ການຄຸ້ມຄອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ	√	√
ສ້າງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ລະບົບຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ລາຍງານດ້ານການເງິນ	√	√

ແຜນງານ 9: ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃນຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ ວຽກງານການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ

ກອບໂຄງການ ຫລື ໜ້າວຽກຕົ້ນຕໍ	2021-2024	2025-2030
ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງ ດ້ານນະໂຍບາຍ ແລະ ການວາງແຜນການ	√	
ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ດ້ານການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ 1. ປະເມີນຊ່ອງຫວ່າງ, ຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ສ້າງແຜນ ການພັດທະນາ ຄວາມສາມາດ ດ້ານການຈັດຕັ້ງ ຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຂັ້ນແຂວງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ດຳລັດ, ແຜນງານ NDC, ສົນທິສັນຍາ ແລະ ຂໍ້ຕົກລົງສາກົນ 2. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນພັດທະນາ ຄວາມສາມາດ ດ້ານການຈັດຕັ້ງ	√ √	√
ພັດທະນາ ຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ແລະ ສ້າງຄວາມສາມາດ. 1. ປະເມີນຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ສ້າງແຜນ ການພັດທະນາ ຄວາມສາມາດ ແລະ ຝຶກອົບຮົມ ຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຂັ້ນແຂວງ 2. ສຶກສາ ແລະ ເຂົ້າເຖິງ ແຫຼ່ງທຶນ ສຳລັບ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນພັດທະນາ ຄວາມສາມາດ ແລະ ຝຶກອົບຮົມ 3. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນພັດທະນາ ຄວາມສາມາດ ແລະ ຝຶກອົບຮົມ ກ່ຽວກັບ (1) ການສຳຫຼວດ, ປະເມີນ ແລະ ການວາງແຜນ ຫຼຸດຜ່ອນ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ, (2) ການຈຳລອງ ແລະ ຄາດຄະເນ, ຄວາມບອບບາງ, ຄວາມສ່ຽງ, ຜົນກະທົບ ແລະ ການວາງແຜນປັບຕົວ, (3) ການເງິນ ວຽກງານ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, (4) MRV, ແລະ ອື່ນໆ ທີ່ກຳນົດ ໃນ ແຜນພັດທະນາ ຄວາມສາມາດ ແລະ ຝຶກອົບຮົມ 4. ສ້າງລະບົບຄຸ້ມຄອງ ຂໍ້ມູນພະນັກງານ ແລະ ແຜນພັດທະນາ ຄວາມສາມາດ	√ √ √	√ √
ປັບປຸງ ການຮ່ວມມື ແລະ ປະສານງານ ໃນການຄຸ້ມຄອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ	√	√
ສົ່ງເສີມ ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການພັດທະນາ ກ່ຽວກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ	√	√

ເອກະສານອ້າງອີງ

ນິຕິກຳ:

1. ດຳລັດ ວ່າດ້ວຍການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ສະບັບເລກທີ 321/ລບ, ລົງວັນທີ 18/09/2019;
2. ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ (ສະບັບປັບປຸງ), ສະບັບເລກທີ 041/ສພຊ, ລົງວັນທີ 18 ທັນວາ 2012;
3. ກົດໝາຍ ອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ສະບັບເລກທີ 36/ສພຊ, ລົງວັນທີ 13 ພະຈິກ 2017;
4. ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ (ສະບັບປັບປຸງ), ສະບັບເລກທີ 14/ສພຊ, ລົງວັນທີ 21/06/2019;
5. ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ, ສະບັບເລກທີ 010/ສພຊ, ລົງວັນທີ 11/05/2017;
6. ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ປ່າໄມ້ ສະບັບເລກທີ 64/ສພຊ, ລົງວັນທີ 13/06/2019;
7. ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ, ສະບັບເລກທີ 15/ສພຊ, ລົງວັນທີ 24/06/2019.

ສົນທິສັນຍາສາກົນ:

- 1) ສົນທິສັນຍາ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (UNFCCC) (1992);
- 2) ສົນທິສັນຍາ ວ່າດ້ວຍ ຊີວະນາໆພັນ (UNCBD) (1992);
- 3) ສົນທິສັນຍາ ວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານການກາຍເປັນທະເລຊາຍ (UNCCD) (1992);
- 4) ອານຸສັນຍາກຽວໂຕ ວ່າດ້ວຍ ການຄວບຄຸມ ການປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ (Kyoto Protocol) (2003);
- 5) ສັນຍາປາຣີ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (Paris Agreement) (2015);
- 6) ເປົ້າໝາຍ ການພັດທະນາ ແບບຍືນຍົງ ຂອງສະຫະປະຊາຊາດ (SDGs) (2015);
- 7) ສົນທິສັນຍາ ວ່າດ້ວຍ ສານເຄມີທີ່ທຳລາຍຊັ້ນໂອໂຊນ (1989) ຫຼື ແລະ ສະບັບປັບປຸງ (ກີກາລີ) ວ່າດ້ວຍການຢຸດຕິ ການນຳໃຊ້ ໄຮໂດຣຟລອໍໂຣກາກບອນ (HFCs) (2016);
- 8) ຂໍ້ຕົກລົງ A38–18 ແລະ A40–18 ຂອງອົງການ ການບິນພົນລະເຮືອນສາກົນ (ICAO) ວ່າດ້ວຍ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (2013);
- 9) ຖະແຫຼງການຮ່ວມ ຂອງອາຊຽນ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (2019).

ນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນງານ:

- 1) ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ 5 ປີ ຄັ້ງທີ IIX ແຕ່ປີ 2016-2020;
- 2) ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ 5 ປີ ຄັ້ງທີ IX ແຕ່ປີ 2020-2025;
- 3) ແຜນງານແຫ່ງຊາດ ການປະກອບສ່ວນແກ້ໄຂບັນຫາ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (NDC) ສະບັບທຳອິດ (2015) ແລະ ສະບັບທີ 2 (2020);
- 4) ຍຸດທະສາດ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຂອງ ສປປ ລາວ (2010);
- 5) ແຜນດຳເນີນງານ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ 2013-2020 (2013);
- 6) ຍຸດທະສາດ ປ່າໄມ້ ເຖິງປີ 2020 (2005)
- 7) ຍຸດທະສາດການພັດທະນາພະລັງງານທົດແທນໃນ ສປປ ລາວ (2011);
- 8) ແຜນງານ ການປັບຕົວຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດແຫ່ງຊາດ (2009);
- 9) ຍຸດທະສາດນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າຮອດປີ 2030 (2019);
- 10) ແຜນແມ່ບົດການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ (2018).

ບົດຄົ້ນຄວ້າ, ບົດລາຍງານ ແລະ ອື່ນໆ:

1. ສະພາວິທະຍາສາດ ລະຫວ່າງປະເທດ ດ້ານການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (IPCC). 2018. ບົດສະຫລຸບຫຍໍ້ ສໍາລັບການນໍາ. In V. Masson-Delmotte et al., eds. ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງອຸນຫະພູມສະເລ່ຍຂອງໂລກ 1.5°C: ບົດລາຍງານພິເສດ ຂອງ IPCC.
2. ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ. 2019. ການປະເມີນ ຄວາມຕ້ອງການ ຫຼັງໄພພິບັດ: ນໍ້າຖ້ວມ 2018, ສປປ ລາວ. ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ.
3. ສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ (2015). ປຶ້ມສະຖິຕິປະຈໍາປີ 2015. ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ
4. ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ. ກະຊວງ ກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້. 2018. ລະດັບ ການປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ອ້າງອີງ ຈາກປ່າໄມ້ ແລະ ລະດັບ ອ້າງອີງ ປ່າໄມ້ ຂອງ ສປປ ລາວ ສໍາລັບ ຜົນການໃຊ້ຈ່າຍເຂົ້າໃນ ໂຄງການ REDD+ ທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ UNFCCC. ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ. https://redd.unfccc.int/files/2018_frel_submission_laopdr.pdf.
5. ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ, ກະຊວງ ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແລະ ສະຖາບັນ ຄົ້ນຄວ້າ ເສດຖະກິດ ສໍາລັບ ອາຊຽນ ແລະ ອາຊີ ຕາເວັນອອກ (ERIA). 2020. Lao PDR Energy Outlook 2020. ຈາກາດ: ERIA. <https://www.eria.org/uploads/media/Research-Project-Report/Lao-Energy-Outlook-2020/Lao-PDR-Energy-Outlook-2020.pdf>
6. ກະຊວງ ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່. 2018. ສະຖິຕິພະລັງງານ ຂອງ ສປປ ລາວ 2018.
7. ທະນາຄານໂລກ. ທະນາຄານໂລກ ປະຈໍາ ສປປ ລາວ; ທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ. 2017. ຍຸດທະສາດ ການເປັນຫຸ້ນສ່ວນກັບ ປະເທດ: ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ, 2017-2020. ມະນີລາ. <https://www.adb.org/sites/default/files/institutional-document/360121/cps-lao-2017-2020.pdf>.
8. ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ, ສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດລາວ. ຜົນຜະລິດມວນຮວມ (ປະເມີນ ວັນທີ 10 ມິຖຸນາ 2020). <https://laosis.lsb.gov.la/tblInfo/TblInfoList.do?rootId=2101000&menuId=2101101>.
9. ADB. 2019. ການປະເມີນ ຂະແໜງການ ພະລັງງານ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ, ຍຸດທະສາດ, ແລະ ການວາງແນວທາງ. ມະນີລາ. <https://www.adb.org/sites/default/files/institutional-document/360121/cps-lao-2017-2020.pdf>.
10. ທະນາຄານ ພັດທະນາ ອາຊີ (ADB). ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ, ຕົວຊີ້ວັດຕົ້ນຕໍ.
11. ທະນາຄານ ພັດທະນາ ອາຊີ. 2017. ຍຸດທະສາດ ການເປັນຫຸ້ນສ່ວນກັບ ປະເທດ: ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ , 2017-2020. <https://www.adb.org/sites/default/files/institutional-document/360121/cps-lao-2017-2020.pdf>; ແລະ ທະນາຄານ ພັດທະນາ ອາຊີ. 2019. ການປະເມີນ, ຍຸດທະສາດ ແລະ ການວາງແຜນຂອງ ຂະແໜງພະລັງງານ ຂອງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ. ມະນີລາ
12. ADB. Asian Development Outlook 2020: What Drives Innovation in Asia. Manila.
13. ກະຊວງ ຊັບພະຍາກອນ ທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ. 2016. ບົດລາຍງານ ກ່ຽວກັບ ປະຫວັດຂອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ຄວາມບອບບາງ ແລະ ການຄາດຄະເນ ກ່ຽວກັບ ການປ່ຽນແປງ ດິນຟ້າອາກາດ ສໍາລັບ ສປປ ລາວ. ກົມຄຸ້ມຄອງ ການປ່ຽນແປງ ດິນຟ້າອາກາດ. ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ
14. ສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ (ສຖຕ).2018. ສະຖິຕິປະຈໍາປີ 2018. ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ.
15. IPCC. 2014. Asia. In V.R. Barros, et al., eds. Climate Change 2014: Impacts, Adaptation, and Vulnerability. Part B: Regional Aspects. Contribution of Working Group II to the Fifth Assessment Report of the Intergovernmental Panel on Climate Change. Cambridge and New York: Cambridge University Press.
16. ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ. 2019. ການປະເມີນ ຄວາມຕ້ອງການ ຫຼັງໄພພິບັດ: ນໍ້າຖ້ວມ 2018, ສປປ ລາວ. ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ.